Marija Pokšena. IV

Cela bredri. Originallyga. II

Anm: Skarbi gan jubsa vahdi, bet Jahda lai nepaspeja,
nevar buht jubsa tihra.

1515, XV

Zela-beedri.

Original karakteeru-tehls - ar seedaschanu-

4. Zehleenôs

no

Aiz

Skrahschkaina no sarakstitajas ispirinejama.

Personas.

- Lohnis - Eichenthals, pilsehtneeks.
- Teterits, Semturis.
  Teterene, wiņa otra seewa, sim. Eichenthal.
  Gustiņa, Teterischa meita ispirmahs laulibas.
  Katiņa, wiņas audse.
- Brenzis, bagats grunteneeks.
- Libiks, wiņa dehls.
- Burkschis, „labdaris", saukts Burkscha-tehws.
  Kaimineete, kahda jaunneeze.
  Trude
  Leenite } Brentschu gana-meitas.

Puischi, meitas.

(Pirmais un otrs zehleens notiek Teteru-mahjā,
treschais Teteru birsē un zetortais atkal Teteru-mahjā).

(Stahbai, Dſirnis wiņā, pa labo un pa kreiſo roku. Dibenā Krahſns; pa labo roku logs, wirs ta ſtahbas ſeenas; pa kreiſo roku Sihwaņš galds; Dſelki Krehſli; wirs galda Kahdas awiſchu lapas; pee ſeenas Guſtiņas un Eichenthala tehli.)

Pirmais Zehleens.

1. Skats.

(Teteritis, Guſtiņa, Katiņa. Teteritis ſkohſch un laſa awiſi, Katiņa laſa kahdu grahmatu, Guſtiņa ſtahv pee loga un aſſkata ſeenas.)

Guſtiņa: (no loga nahkdama) Tehtiņ, es tew ko luhgſchu—

Teteritis: Nu ſahliti—?

Guſtiņa: Mehs ne-ſam ſen ſeenahm ne weenu laiziņu ſeſmiņu ſeedſajuſchi—

Teteritis: Samahmiņa jau—

Guſtiņa: Nau tagad te, neſirſchs! Bet kalab winnu bihtees? Lai nu-klauſahs, kam ſeſmas reeb, ſeedſam tik mehs! Tu ſi awiſi jà ne jau tihs reiſ ſawa-laſijuſi un tik ſkat reiſ Katiņa ſawas mihlàs ſeeſchas, manas ſaļahs, mahſiņas" (uſ ſeenahm rahdidama) nuſeat atkal aſſkropeu, aſſlehſin, ſchodeen iſ ſwehtdeena, un, redſi, tehtiņ! Ka ſaulite ſpoſchi mirdſ: Ka wiſa ſaka lihgſmojahs, Ka paſkubinadama muhs Zilwekus uſ ſeſmahm uſ preekſchu!

Teteritš: Teesa gan, meitiņ! Bet muhsu Sihwe nau
nemaš tahda, ka prahts nestos — (nopuhschás)
Gustiņa: Ak, ko, tehtiņ! Nenodursam talak galwas —
Teteritš: Katiņ! Ko tu saki, waj sweetât, waj ne?
Katiņa: Ka nu prats, Teteriet, šini, ta dari.
Teteritš: Kuru seesmiņu tad nu tu, Gustiņ, zahleti
ta uzdomajusi?
Gustiņa: „Par mantu maš ko behdājos
Ganibuhschu iztizis:
Ka Deewiņsch meeslibu dos,
Tad labums netruhks pie mans;
Tad mana slawas-seesmiņa
Buhs agri, wehli skandama." Un, tehtiņ! waj
ta nau jauka?
Teteritš: Lazgan, jazgan! zahlit.
Gustiņa: Un sehž tahs seesmiņas uswilkšam atkal:
„Preeziģs sawôs mahjôs,
Meeriģs Sihwoj'n.
Un par sahl' un maisi
Deewam pateiziģu."
Teteritš: (uzsvelšanees) Ne, ne, meitiņ! to gan ne...
(skurps un turpsewams, pee sewis) Ak, ja... Tas
laiziņsch sen pagahjis. Kur es meeriģs un
preeziģs sawâ sejumtê Sihwoj'n...

Katiņa: Ko nu aba šiwi ta teelejaties, ka behrniņi!
Paklausaties labak, kahdi gahrdi wahrdiņi
man „Dejneeku labwehnâs" atkal uskahpuschi.
(loša) „Nu Deewam širds lai pateizahs
Lai šar', ka šaridams.
Kaut šaule, mehness pasuhtahs —
Ne kas man ibehdams.
Kas semê, gaisâ pasaukstahs,
Kas Sihwo ehdenôs —
No Deewa ween tas radîjahs,
Kahds wiņa pasômôs."
Gustiņa: Ta seesma nau man swescha.
Teteritš: Es wiņu ar, un jau sen teenokam pasihstu.
Katiņa: Nu ko tad behdâsit. Gustiņa wisas meldiņas sin
un sprot, lai tik tad nu sahk uswilkt un mehs
wezie, ka nu wareršami, lai padsihstam. (Wisi
trihs seed nupat no Kaktiņas lasita un nahkoschu
perschu sehž melt. „Suns mihļi mosi pudriņi-)
No jumta šwirkuls nekritihs,
Ne mati no galwiņas,
Kad wirsch to wiņi nolehmis,
Kas wiņam no muhschibas.
Wirsch laiku wiņu nosereedis
Tad pudreem, ka ar mums,

Uf ſwehtibu mahs nowadiks,—
Abehs wiņa ihpaſchums."

Gutiņa: Nu, waj tas ne bij jauki? Tehtiņ. Tu laki iſ-
ſeedajees, iſ-ſkatees jautraks un ar Ka jau-
naks: tahs ſilahs Krumpas, kas teur peerite,
ne-iſkatahs wairs tik ſilas Ka jewmalk.
Nu ſeht nu atkal! (ſehdinā Teteriti uf krehſla
un ſneedſam awiſi jau laſi ſawu mihļo
Wehſtneſi" zik teem ween ſpehka.

Teteriti: "Kahda man ſawehletaja, japaſmejahs—.

Gutiņa: Smeij ween, tehtiņ, ſmeij! Tas man ſaudſlabak
patiktu, kad tu ſmeetu, ne ka kad tu ſauc
reſahm tik gruhti, tik ſili noſpuhtees. Nu,
ſmeij! es teev palihſeſchu: nu! hahahahaha!
hohahahaha!! (apkert Katiņu un greeſch to
pahra reiſes ſipki) Wezenite! manas paſchas
wezenite! Nu, atſehdees tu ar atkal un laſi
ſawas "Dſejneeku labdeenas" woj ſimtu
ſimtu reiſ! (ſehdina Katiņu) ~~un taiſni gra-~~
~~matu eekſa~~

Katiņa: Ka jau behrns laikam, reewelehtween tihk.

Gutiņa: Un es pate apſkatiſchu tamehr manas mih-
lās puķites; es ſinu, ſaſeha laba buhs no
tahm, kamehr mehs Dſeedajam, uf-Seedſinſi:
(eet pee loga.)

2. ſkats.

Bijuſchee. Teterene.

Teterene: (ativer wiſus ſwarus, ſaleek ſtahwat, pee ſewis)
Ja, ta! Muhſu mahjas "trihsweeniba" iſſeedaj-
ſees, iſwaimſeerejuſees, peeſehſt. Wetſcham dſegons
ſeitungā, meita ar ſawiem grimverkeem un
wezene laikam ekſejahs. Aban—es—ak—!
Aban jawirtſchaftē, te jaſſeahrē tur jaſanēlē
ka eſſereſcham! Un ſchee tur (uf Teteriti un Kati-
ņu rahdidama) prot ſeini ſchwinſelehk un
ſchwenderehk un neſin no dſirdſehm ne neeka,
ne neeka! nikts!! Bet uf ſreekſchdeenahm ne
buhſchu wiš wairs tahda muļķe, kahda lihdſ ſchim
eſmu bijuſi! Kahdus gan ſauſ neleetoſchu, tas
teem tur welti! Dariſchu, kas man ſaram:
es winus ſchķirſchu! (eet prom, aiſ-ſit ſarwis)

Teteriti: Kad tewi juſtis—!

Katiņa: (reiſā) Woj manas ſeeniņas!

Gutiņa: (no loga nahkdama, ſmeij) Hahahaha. ha-
hahaha. Tad ta tihbeens! Buhs woj ſemes
tihrſchana, ka eekſch San Remo. Hahaha!

Katiņa: Trakulite, lai Deews nogreeſch. — Kotu ſmeij?
Es ta nobijos—

Gustiņa: Kas tur Ko bihstees? Hahahahaha! Ahaw tas patiķ ween! Es smu nu wehl preeziga ka, kahdu preeziga zauru deenu un smeeķu ween! Hahahahaha!

Kodiņa: Smeij ween smeij tik dauf, gan tu dabusi rau dalt: pamahkmiņa teu —

Gustiņa: Waj atkal pahri darihs? Tas jau ne kuhtu ne kas jauns... hohoho!...

Teteriņš: Baleekat nu juhs ahas tiwas, ja gribat, ķehe istabiņâ, es eschu ahrâ — tapat apskatitees, tapat (pee sewis) skaunschu tur kuhliņu pehz manas skarbahs muskiņas, an jatiķ ne kuhs tas zibeenischo no —

Gustiņa: Tehtiņ'! nem mani lihdf! Es jam ahda tiwi! Paskaigasimees pa laukeem, tihrumeem! Tu noskaidisi, kas tur Kopejams, darams, es lasischu seeķes un wihschu sew waiņagu un tas kuhstiķ jauki, tehtiņ'. tik jauki!

Teteriņš: Nahz, nahz Gustiņ'. Lai jau ar nu ta notiktu, (abi iseet zaur widus durwim.)

3. skats.
Kodiņa.

Kodiņa: Ka tee gadiņi aiz-tezejuschi! ak tehws, ak tehws!

ka ar sweschneem! Bet tomehr man wehl wis tapat atmiņâ, ka tas waj wakar kuhtu notizis. — Bija jau atlabam gohdiņas iz-klaukusi un ganôs pa sinusi — seemiņsch gan wehl skahweja ar-kahrt un saulite taisijahs lehkt — te nahza Teteriņš steig schus, ja, skreeschus ween pee manis — mehs jau ar Teteriņ' sen tuhoi radiņi — un runaja ka smee dameem, ka paraudadams uz mani: „Kodschiņ, mahsiņ! eij drihs ween uz istabiņu, es eschu uz meschu: man jaeet — lihkstes zirst. — Kodschiņ, man ta ka jalena sehrene galwâ! man ta ka jau na josta ap widu —!“ Tezinus ween aiztezeja Teteriņš uz birsi; tezinus ween nonahza ar istabâ: — Gustiņa bij seedsinusi... Bet ka jau preeki daschu reen behdas pahrwehrschahs, ta ar toreis... Launá mahmiņa (raud un klauka a garas ar preekschautu) aizgahja wehl to paschu reen — Deewiņa preekschâ: Dalikam nu mehs ar to mastuliti, ar to raudulîti schê, ne warejam nu mehs daschu reen un nakt ar wiņu kuhst ne kokô, ne sarâ... Tomehr Deewiņsch pats lihdseja un muhsu Gustiņa ka auga, ta auga un nu jau jam sagadsi ir pahrgara sarahwa un dsila un klaikâ, ka preeks ko redseht!... Neķeetees gan ne warêt, bet man ta leekahs, ka Gustiņai waj schonedeļ pats tiktu diwidesmitkumtiņi gadiņi pilni. Ktorsp wasarâ-swehtkeem un jahneem wiņa sima un nu tas laizeņsch mums taisni atkal ir, ja. — — Bet

nu muhs Gustiņai pilsētnieze par joku=
zu... (nopūtušahs) Kaimineete, viņu Pete=
rītscham ecsot rezeģa, ja... (ļehgschahs.)

4. Skats.
Katiņa, Gustiņa.

Gustiņa: (eenahk zaur wisus durwim un pee=ecet pee Katiņas beſkata to mana) Wezeniht!

Katiņa: Kad tewi Deews eerauga—! Kur nu atkal tik ahtri—?!

Gustiņa: Teterene, ka jau ar ween, noſkaitušees, viņa ecsauza tehwu dahrzā un tadēļ, mehs newarējam uſ laukeem ecst.—Bet ko tu te—?

Katiņa: Nu, tapat pochrdomaji ka mums senahk un ka atkal tagad klahjahs; un kahda tu maſi=ņa biji un ka tu beſ mahmiņas uſ=augi un ka tew nu—

Gustiņa: Deeſgan, Katiņ! Deeſgan. Es reſu tew jau atkal ſudraba ſihles birſt preekſchautā. Katiņ! tu eſi tak Deeſgan noſkuhlejuſees mani dſirdſinot, ko nu wehl, kur leela eſmu par mani bekdā. Waj tawahm azīm tik maſ wehrtibas, ka tu wiņas gan drīſ jēkuru deen iſbahzſti?—Aſpoli, aſpoli man! no ſchahs deenas manis dēļ ne kad wairs neſmeeſtees, neraudāſi, aſpoli!

Katiņa: Kas nu tur ko aſpoliſt kas—

Gustiņa: Ja, to es domaju. Betlai ar tas paleek; runa jau labak ko ļiku, ko prahtīga ku.

Katiņa: Kas nu man dauſ no ka ļikta ko iſſpriaht, ko iſrunaht kas—.

Gustiņa: Ta,? Ja, ſchai ſiņā tu paleez nepahrlabojama.—(Katahl zaur logu ahrā) Katiņ—!

Katiņa: Nu, ļahliti—?

Gustiņa: Waj tew ſchodeen ar jau dēgons neeſeģis, waj eſi iſ=dēguſi ſchagatas brehzan?

Katiņa: Ka ta, Gustiņ?

Gustiņa: Nu, tu jau ar ween ſaki, ka tad dabujot iſrādīt jaunas ſiņas; waj Kalsts preeſchnieku waj nomir=ſtot, waj ļelotees godā, jeb Krikot Kaunā.

Katiņa: Ja, ta jau jau. Bet ſchodeen man wiſ—

Gustiņa: Dēgons neneeſeja un tomehr dabuſi d'klauſitees jaunas paſakas un ſihwus metus beſ jawagala.

Katiņa: Ka tu to, ļahliti, ſini?

Gustiņa: Burkſchus nahk.

Katiņa: Waj Burkſchka=tehwos, muhſu labdaritā?

Gustiņa: Kas tad par tehwu? kas par labdari tālu? Tahlu reebiņu, tahlu negehla weļu ta godāt, Katiņ! tas ir auklina!

Katiņa: Waj, Deewiņ! behrniņ, ne runā ta! (Sirſnigus rejam)

Gustiņa: A ha! juni ar ſiņu ka Burkſchka weļu aſpeenamus un lai tik wiņſch nahk ſchē ecſchā, es wiņu lai

if-kaitinaschu, if-soboschu, es-wiņu-!

Katiņa: Gustiņ! waj tew prahts-!!

5. skats.

Katiņa Gustiņa, Burkschis.

Burkschis: (eenahk zaur wirtuwi tam nuhja rokā, ir klibs un waloda raustahs.) La-- labdeen! labdeen! juhsu mahjā! Burkscha-tehws, nu, Burkscha-tehws atnahzis ar jaunahm si-iņahm un ar wehl kaut ko, ja! ar wehl kaut ko.

Katiņa: Labdeen, Burkscha-tehs! labdeen! sche nu jums krehslinsch, atsehschatees! (Sneeds krehslu)

Burkschis: (sehschas) Bet tad ta jums tee su-uņi, ņuņi sirdigi kaschehri, rij zilweku waj nost.

Gustiņa: Burkschi, waj tew suņu-wahrdi aismirsahs-mahjā, jeb waj tu wiņus schwirkstahkstams-pasaudēji?

Katiņa: (uz Gustiņu, praktiski) Waj tu wahrsi muteti, ko?! Deewa laime, ka Burkscha-tehws lahgā nesadzird!

Gustiņa: ak, ja, praw! (ar Burkscham klaht, stipri) Leelu leelajs-karegons, wiņš asewahrdotajs, asewahrdotajs, kam ar-aso-suchti muhsu seņus, lai tee tewim kauktdami, reedami nesaņemtu?

Burkschis: (no krehsla uslehkdamies) Gu-ustā! Gustā!! waj tu usini wis, ar ko tu ru-unā!! Waj tu nenem nenessini wis, ka tu Burkscha-tehwa preekschā stahw.

Gustiņa: Es ne weena tahda tehwa nepasihstu.

Katiņa: (pee sewis) Ak, kungs un Deews! Kas nu buhs! Kas ne!?

Burkschis: (uz Gustiņu) Es, es, es tewi wiseem seuscheem, wiseem saimneeku tehleem, wi-iseem zi-ilwekeem zilwekeem, wisai waldzei nosmadeschu, ja! nosmadeschu!

Gustiņa: (smej) Kahahahaha! Smahdē waj wisai skolaudzei, ja tik tu to wari.

Burkschis: Tu, tu, tu ma-ani, mani peemineji, ja! peemineji!

Gustiņa: Burkschi, tikai muļķi un mazi behrni no tahdas tawas Traudschanas behstahs! Hahaha!

Burkschis: (uz Katiņu) Katiņ, Katiņ! Gustas wa-ahrdi, wahrdi ka sohbeni: wiņas smeekli pahrschņaugs Bu-urkscha-tehwam sirdi widu peschu, ja! Es, es to Gustu wareta waj nosist, ja!

Katiņa: Waj Deewin! Burkscha-tehtiņ! ko nu-!! Atbehg Gustiņa wehl behrns, nejehdzina, kas jums tur ko skaidrees: jums leelam, gudram, eraktigam zilwekam! sche jums labahk (zem sawas kreklas muc-autu, israuj sawu naudas un dod to Burkscham) Kahdas kapeikas preekschā skharkinas.

Burkschis: (naudu sagrabdams) Gudrs seweets! Jis kas peenahkas. Aban, man tu-uhlin tuhlin palikt labaki. - Katiņ, kur saimes-mahte! Kur te-ēterene, ēterene?! Burkscha-tehws ātrumā wiņai weenu sewischku si-iņu, siņu, ja:

Katiņa: saimes-mahte buhs waj nu dahrsiņā, waj klehtiņā, Burkscha-tehs.

Gustiņa: Steigees Burkschi! steigees pee ēterenes, lai tawas blehnas, kas-tew wiņai ko ecsahkstelē, ne-atskautos.

Burkpļuis: Ne, ne, netiku, ne! Kā ta Guļķa no zi — ilvekeem, zilvekeem zehlusees: Ne —!

Katiņa: Ak, ko nu jiks atkal —!? (uz Guļķiņas) Rimstieš jel waņ- reiz, leelmutite, tu!

Burkpļuis: Palikpļa, Guļķai par spihti palikpļus wehl pēc pat, ja.

Katiņa: Paleezeet, pehpļatees: paņemt man wehl ko jaunu.

Burkpļuis: Ja, ja! tew gan, bet tai tur (uz Guļķiņu rahdīdams) ne kuļķeļeļķa wa — ahrā, wahrda ne —!

Katiņa: Guļķiņ, zahleti! ej tok labak prom, ahrā!

Guļķiņa: Tas man ne pralikā nenalk!

Burkpļuis: (rahda Guļķiņai duhri, bet ka ta to mana)

Katiņa: Burkpļa-tehtiņ! waj lekrus, waj welšļu, weena mak- ļa, weena teeļa! Tu Burkļu gurds zilvēks — jeet teema- beem jeb pat duhri pazelt!? Otreiz es jums atkal eedohļu preekļu tscharkiņas —

Burkpļuis: Nu ja! nu, ja! Tik ne aiļmirsti ween to pa — adarit padarit, Katiņ! Aban nu atkal šois druhzis pahrgalja —

Katiņa: Ko tad nu tee Dunduriņļi laba dara?

Burkpļuis: Teem wilks wiņas a — aitas, aitas nokodis. Bet zi- teem Raimiņeem naw ko bihstees: es, es wilku a — apšwahrdoju, apšwahrdoju, wiņļi nospērahgs.

Katiņa: Nu, tad jau nu gan, ka spēralgs, ta nospērahgs. — Tu ko nu jums, Burkpļa-tehti! weizaki ar kakliņu ahsteklaun behrniņeem?

Burkpļuis: Ka — ahi, labi! wiņai brangi, ja!

Guļķiņa: Teeļam, brangi! Taunpemneeku, Lihmaņu un Kahrk- liņu mahļus Burkpļuis ee-ahsteja jeb druhs teenikapā.

Burkpļuis: Ko ta Guļķa atkal ja — azija, jazija?!

Katiņa: Es ar skroteļiņu lakzā ne-eeklausijos. Paštaļļat nu labak wehl ko jaeenu.

Burkpļuis: Taunkaleļeem gribeja tahrpi wi — iņ, wiņu sehņdrin- wu aserkt, bet es, es wiņus ar weenu wa — lakrit, wak- šu aišsiņu. Labrentschös nebehdu waris ne weena lopa nezilweka sihmiki atrodama, ja Bu — wpļka-tehws ne behdu laikā wa — ahrdaji, wahrdoji. Wiņi bij nodra- ka wi — ilka, wilka apšleekoti, ja!

Katiņa: Ak kungs šī skehliņš!

Burkpļuis: Ku, un, un a — ahrgaleeņos, ahrgaleeņos bij saules- luns, ja! Saules-luns weenam zilvekam seemiņas gulēt kaka kapawiņam, pawiņam nokodis degunu naķt. Ahrā skreja strauneku! Burkpļa-tehws uz- meta šauras a — azis, azis un ne šķileens wairs ne- šķileja, ne!

Katiņa: Tad jau nu gan: ka ne šķileja, ta ne šķileja. Bet ka nu tas zilweciņš, tas nabadziņš, gluži bez degunīņa behdāmi: Ka nu wiņļi seed šķņauki degunīņa, no?

Guļķiņa: Burkpļi! ar weenu soļņu ne behdu tawi meli gan ne kad šķaweetami: ja ne pahrcilweka pat drihs.

Burkpļuis: Ka — adiņ, Katiņ! Ko tā Guļķa nu šeit atkal ja- zija: Waj wiņa ne šķauka ja Burkpļa-tehwu par šī — iz- gu, soļņu, soļņu?!

Katiņa: Šaļaš Deews! Ka nu Guļķiņa behrnus juks par sirdi- ņu lai šauktu! Waj tad jums šķehtras kaļiņas — Ne jau jums šķehtras kaļiņas ne —

Burkpļuis: Ne, ne, ne! Bet Guļķa ne ka labā neši ja — azēt ja- zēt, šwiņas muter. plaukst negantiba, šī — iwa, šķiwa negan- tiba ween, ja!

Guſtiņa: (smej) Hahahahaha! to es tizu, ka mana taisna walodza ſchkeet teu, negantneekam, waj ſchulte eſot; bet es tur neko newaru palihoſeht.

Burkſchis: (uſ Katiņa) Nu, jaki pate, waj to wa-ar, war kahds zilweks beſ adreebſchanahs papapaneſt: ko ta Guſta man Brauj wirſu!

Katiņa: (ſee ſewi) Ak, Kruſts! tak, lehdar! kas man ſchodeen joi iſpeeſt! (uſ Burkſchi) Eſam ſee ſaimes-mahminas-

Burkſchis: Es weens jeatt, weens jeatt! Wſela Ka-atiņ Katiņ!

Katiņa: Wſeli ſaplki ar Burkſcha-telet!

Burkſchis: (uſ Guſtiņu) Tu, tu, tu ma-ani, mani peeminoſi, ja! peeminoſi!

Guſtiņa: Es! peeminoſchu: tapat ka muhſu peleko-zentz.

(Burkſchis aiſkſteipſahs.)

6. ſkats.

Guſtiņa, Katiņa, wehlak Teterene, Teteritis.

Katiņa: Ak, Guſtiņ, zaklikti! man ſirds ka aiſkrikſt, ka ſaraſajahs: Burkſcha-telnis peedſirdſ tew ka ſauna: wiņſch tewi — apſwahrdoſ!...

Guſtiņa: Burkſchis man ko peedarijſchot! Tu kaut tad wiņſch ko jau padarijis! Neweenam un ne neeka. Wiņſch melo un leelahs un iſwil ta ſaſkham lohkam ſuhri pe-nitus groſchus. Tizi tak man, Katiņ! Burkſcha apſwahrſtſchana un ahrſtſchana ir ſikwi neeki ween.

Katiņa: Bet tad' pamahkſchna wiņu ar lai zeeni, gotā.

Guſtiņa: Ka, ja... Tu wiņa jau ar deretu labak Burkſchkam ne ka manam tehwam par ſeewu.

Katiņa: Waj tew ar ween muhſchu ja-ſadſihſi ko! Deewinſch ſkatſ to noliziſ, noſkreedſi, ko tu tur jemeeſ kahr-gudrot! (ſee ſewi) Ak tee behrni-! (uſ Guſtiņa) Draku-lite! jauz jel jau jamahkniņu, par jamahkniņu labak par mahkniņu: labi wahrds nem wiſur uſ-miti un wiņa bubſ tad pret tewi laipenaka, lab-prahtigaka.

Guſtiņa: Kam ne-iſmahzeji mani maſu buhdamu leekuleht, nu wairs ne ka! Wiſi ſweſchi zilweki jauz Teterem par Teterem, es ar ſmu wiņai ſweſchineeze un ta es gribu palikt (Teterene eenalik) un neſaukſchu tadab Teterem ne kad zitadi, ka par Teterem!

Teterene: Ka! es jums-abalam tas-zahuſtokers! No manis ween jahi plapereja, no manis juhs ſchikſtet dſihſtat rihkſtat un wakarā! Waj darba jums wairs ne kad-ta nav! Waj ſaimes-iſtabā nav jums-plattſcha!

Guſtiņa: Teterem, ſchodeen jau ir ſwehtdeena un peeſaimes-lozekleem mehs ar Katiņu nepeeteram. (Katiņa ſeet altri)

Teterene: Khwej ſtill! ej prom! nu, erauſer!

Guſtiņa: Khabdai jaweheli es nemaldu ſaklauſiht. (ſchſchkals)

Teterene: (atwer logu un ſauz) Teteri! Teteri!!

Teteritis: (eenalk ſteigſchus) Keewiņ, muſchiņ! kas nu! ſche jau es ſmu! Kam ta kleeſi! Jamaitajees rihklite ja wehl ta —

Teterene: Es kleegšot! Tu mani ar tapeat krenķe ka Gušķa.

Teteriķis: Krenķe krenķe?! Kas tas atkal par wahrdiņu?! — Un kà tad Gušķiņa, behrns tew varija?

Teterene: Wiņa ļehiņpeļahs! Lamajahs!

Teteriķis: Gušķiņ! meitiņ! Ka tu ļahliši ta —?

Teterene: Ļa kas tad miļi nepalaiž kad ļaudis welk ka nolikuš ka aišķildiņá, ka —! Es ļik Gušķai teižu iseet ahrá ištabá — man ar tewi weenai kas jo=aprunà — bet tad es wairs ne wareju pahrklausitees, ko wiņa Gušķa man galwa preti?!

Teteriķis: Gušķiņ! behrniņ! iš=eij tad ar, waj nu ween druwa iš šahrsà waj —! Ļik nepaleeš tew ilgi ween, nahz atkal drihš eekšà: nahz kluso pee mums pakleeš!

Gušķiņa: Uštaisu wahrdu, tehtiņ! ešmu katru brihd gatawa eet ku tu wehlees: eet waj ļaun — uguni! (iseet)

7. ķahts.

Teterene, Teteriķis.

Teteriķis: Ķeši nu seewiņ, muškiņ! ka muhsu meitiņa klausija.

Teterene: Klausija?! (smej) Hahaha! Ta lij tik tahda ļaudis, nahk, tawa preekšà un ne wis ekta klausišana, ļaperoki! Un wehl ta melot! Skatijahs ļaunu ugunī eekšot: Dumeiten! — — Teteri —!

Teteriķis: Kas=buhs seewiņ, ka laba man teikši?

Teterene: Burkšķa=tehws man nupat atnese weenu labu, jaunu ziņu.

Teteriķis: Labu ziņu, waj Burkšķis —?

Teterene: Nu, ja, Burkšķa=tehws! Ak, (nopuhdamahs) bet kad tu nu weenreiz buhtu prahtigaks, ne ka lihdz šim! Kaut tu mahzetu to ta iskaitit, ka wihrams peenahkás! un kaut Gušķa praštu reiz laimi ļa ņemt.

Teteriķis: Kalab tik gari — ! Teiz ziņu paškai un kas tad viņas ir.

Teterene: Iškaujees!

Teteriķis: Ļa, jau ja!

Teterene: Launais, bagatais Brenzis, Libiķis! nahkšot pee mums Gušķas prezichàs.

Teteriķis: Libiķis?! pee muhsu Gušķiņas?!

Teterene: Kam runá no leela, weza zilweka ar ween tik maši, tik wahji!! Gušķiņa, Gušķiņa un atkal Gušķiņa!

Teteriķis: Nu, wiņa jau mans behrnišķis, mana weenigà meitiņa, mana paškà —

Teterene: Ak, nepalaserè! Kunahs kas jaruná. Gušķai wajaga, wiņai buhs tik to prezeneeku nemt, jeb zitadi —

Teteriķis: Wajaga ņemt? ka tad ta?! Muhsu Gušķiņa, ka labi ši=ni, negrib no aso=prezeschanahs tik neeka ižrihkot, un tik wajaga ar ne weenu zilweziņu uštot pee runaht, pee ļeeft; ta nebehdigà kahrtà pahkam ween išdarama...

Teterene: Tà, tà! ... Bet kad Gušķa tà wiņus prezeneekus atraidihs nenahks jeb wairs ne weens un tad —

Teteriķis: Kas tad? Tahlàk Deewiņam! ne mums druskit maišities ne ruhmiņàs: lai Gušķiņa, behrns labak pee mums paškam welk pa=augahs, pradihwojahs, ne ka —

Teterene: Behrns un behrns! bet tad ta behrns! Behs Dihļi meitu gaidot ahrá: Dihļi ne kà tahdus ne weens prezeneeks wairs ne wirsu!

Teteriti: Lai neſkatahs! Kas ſchee nu tahds ne-ſpet par ſelta
gaileem, tee ſkatitaji, ka neſkatitaji! Lapeſmejahs...
(grib aiſeet)

Teterene: Ne, ne! Skoreij man wiſs ne-iſſpereeſi! Nu jaweh ta
tahlaka ſkaidriba zitadi—. Kzais Brenzis ſchodeen
pats-nahkſchot Gufti uſrunaht: winai tad nu japee-
rodina ſeeſchi ka tahds prezeneeks-japenamas apzeenamas.
(atwer logu un ſauz) Gufta! ehſtu, koim! Tehws tewi
ſauz, Gufta! (uſ Teteriti) Skaupi tu man atkal ſchi waj
ta ſkarpa jauktees! Zitadi es tewi Kaimineeki apſahſchoſchu, ja.

Teteriti: Iſdareeſ jau nu iſdareeſ manis pehz (ſchpikas)

8. ſkats.

Teterene, Teteriti, Gufti̧ņa.

Gufti̧ņa: (eenahk ſawu ſwarinu ſa kreiſo roku) Tehtiņ! Ka
lab tu mani ſaweſi!

Teteriti: (klepo un ſtumaks ar kreiſſu ſchurpu un turpo)

Gufti̧ņa: Bet kahda tew, tehtiņ! Krumpaiņa peerite! Tahda
tew wehl ne kad nau bijuſi, kad ween tu manis ſauzi
ſi: Waj tu ar uſ mani ſwehſmo, tehtiņ?!

Teteriti: Ej nu, ej! meitiņ! Ko nu es uſtewi ſahlist—!

Teterene: Atkal tahda ſlapſerepſchana! — Gufta! waj tu ſwidri ar
Lukk' muguru ween man pagreeſi. Gufta! tew nahks
ſchodeen prezeneeki un mehs ar tehwu norunojam:
mehs nopſreedam, ka mehs tewi nu iſdoſam, iſſprezē-
jam, ka mehs —

Gufti̧ņa: Nemuldeet, Teterene!

Teterene: Waj nau teeſa, tehwa Teteri! tawa meita runá ſeeni?
(uſ Gufti̧ņu) Tu tikſi iſſprezeta, ſaperoti ko!

Gufti̧ņa: Kahaha! Luhdſu man ar ſchahdai ſaſaſiet, no kura
laika tad es ſchmu juhſu prezē? Ka juhs tas eſtonajn-
ſcheet mani rauſiet iſkuſetſchat, ka kalda jehru waj ſa-
li? Bet, tizeet wiſchi, Teterew! wiſi juhſu ſpuhlini ir ne-
juhs un paliekſchat (ſchahdi) ſtulli! Jo bes manas ſwiſt uſ-ſkubinaſchā-
nas es nekad laulibas-kahrtā neſaſchoſ, ne! Tas ir
mans gala-wahrds!

Teterene: (mehdſidami) Swidſuſſkubinaſchana! Tumeeſten! Ar ko
ſpehjuſi! rumaņos to laikam lahjuſi! Swidſuſſkubina-
ſchana, kahaha! Dari, kas tew jadara, ſchwo, ka pee-
nahkás un neſeloſees ar ſwidſuſſkubinaſchanu: no tahs
ar war ne waeni ſilneks, ne ſa-ehſt ne ſchkeſerts. Gufta, tu
wari ne ſmeet ka ſtolza uſto kahju: jo jaunais, kapatais
Brenzis grib tewi nemt un kas tew Brenſchos nekaitehs,

Gufti̧ņa: Brenzis—? (ſmej) Kahahahaha! tas neſaprahſta ar ko ee-
domajees—!

Teterene: Nu, nu, meitſcha! neſeebildees, kad tu weenu reiſi
poſkolota, ka tad tahlaks pehz tewi kahds tehrpſtas
profeſeris, kahds ahdlaps, waj ſkolas-grahfa kungs
tiſkos?

Gufti̧ņa: Teteren! kas tad jums pehz kalda augſtſkolata tehl-
wiņa ir prahſijis—? Ku es ne tizu wiſ, Teteren! ka jums
kahds tehlskungs, kahds grahfa tehlskungs kahda iſſtahſtas.

Teterene: Zunenker! mat zeet! Dur nahſ, ka ar ſahbi preti!
Laha atmakſa man par gulſchanu, karoſchanu! Bet
zik ilgi ſoma, ka ſawa wahla, ta palaidnibā iſkwot?
Waj ne ſalkſi reiſ kahte par ſewi ſorgaht?

Gustiņa: Teterem ... waj es ... Teterem! waj es ļhai malja
ļmu edauļuļees? Waj ļhi malja nau wis wairs ma-
na tehwa-malja?!

Teterene: La, ja, tehwa-malja! Kas tas nu ne-ļot: tehwa-
malja! Waj grib tehwa-pajumte noņemt? Bet
ko tu zauri to peanahkļi? Un kaunam jau es tewi
wis ne-iļwadiļchu: Jahku aufteijeri ka peenahkás,
jahku ta: ka us meeņu newaretu jazit, ka es teizīga
ļmu. (welk greļnus ļwu no pirkļteem) Un ļhi, nem
manus ļilta zeņkus! iļgodojees ar teem! Kad weţais
Brenzis atnahk, lai winļch tuhlin redz, ka tu ne-ļi
wis us Kalnas tekļchas malter meita.

Gustiņa: Paldees. Es negribu. Man reeb ļmeķchas ļmalwat.

Teterene: Ak tu nepateizīga ļmuke! Nahz prom, Teteri! nahz!
Lai wiņa ļkaļeek weena pate, gan tad apdomajas
un ļadaiļijees — Nahz prom! (Teterene Teteriti aiz
roka-wilkdama iļeet zauri widus durwim)

Gustiņa: Tehtiņ, tehtiņ!!

9. ļkats.

Gustiņa, wehlak Teteriti.

Gustiņa: Waj!... Es neklauļijos wis pirmoreiz Teterenes „jau-
no" walodu bet ne kad wehl nau man wiņa tá
ļirdi ee-ļadužees, ne ka nu... Waj!... Man ka
tumļa, aļ azīm metahs... Tehtiņļch gahja prom
ahrá, man ne wahrda nepaļazīdams... Un Katiņa
ar pirmahk par manim ļmaitahs: man nau nu
wairs ne weena zilweka, kam es waretu jazīkt,
zik ļati man ļirds ļlobrihd ļahp!....

Gustiņa: Ak, kad es nupat ļee manas mahminas
kruhtihm peeglaufees un tur iļraudātees waretu!
Kad wiņa man weenu weeniņu wihlu, eedrohki-
nadamu, ceļpreezinadamu wahrdiņu ļazītu un
lai tad kahtu kas bukdams... Ak, mahmuliņ!
ne kad tewi ne-ļmu redzēji: tu ļuļi jau, jau
ļmes-klehpi... bet, man mahmiņ! waj tu tur
ļlobrihd ļuļi meeriga?! Waj tu ne nomani, zik ļuls-
ti, zik grukti tawai Gustiņai klahjahs wiņas tel-
wa-pajumte?! Ka wiņai nau ne weena mahte, bet
ka wiņai nu ari wairs nau tehwa: Ka wiņa nu
ka iļ ļaļaules iļ-ļtrunta! Ka —! (raud ļauļchi)

Teteriti: (eenahk ahtri) Dwehļelite! maļulite! mana pa-
ļha —! neraudi, neraudi wis!!

Gustiņa: Tehtiņ! waj ta pateeļi ar tawa griba mani pee
Brenţkalna Liha aiļwadiht, aiļļiht?! Bet es-tew ļa-
ku, tehti: tawa meita Brenţkalnos ne kad iļlihwa
ne nonahks!....

Teteriti: Ahlulite! ak, ko tu runa?! Ne mulļchans tewi
Liham nedohļot ne! Lai wiņļch wi kaţahs un lai
pamahmina ļaka, ko ļaka! Kad nu weţais
Brenţis ātrahk, tad runá un ļari ar wiņu, ka
nu pate ļini. Un ne lichtees ne moļ: ne ko!... Pa-
mahmiņa ļche wis tik drihļ ne ee-nahks, wiņas
(ļee ļewis) Es mannu muļchiņu nehmu eeļkehļa
klehtiņá: lai nu tur weena pate iļdun̄ojahs:
warbuht ka buhs tad pehţ druļku rahmaka....
(uļ Gustiņas) Un es-ti tik nu ātrāk meitiņ! jaiztra un
drohļa un wis buhs pehţ labi.

Gustiņa: Paldees, tehtiņ, paldees!

Tetere: Dw neraudi waiss ne pussaſariņas: ne grehkō, neeku
Wehl peret ſawahm jaeſnahm ſwehtahm aſtiņahm,
Kuras tew juſt taſdas ſeaſkaſ ka — (ſpeeſch)
Ak mana ſelta nelaiſkite! (aiſeet.)

Guſtiņa: Tas gauſchi ſmagums, kas man uſkrukſchin gulēja
Un ka nowehlēs, es jelkos ſawā ſwahdatka: wa-
Ru ſkaidri eſſelt ſkaidri domāt ſkaidri — kas
Ka — waj! — bet ne — ne... leet! Na lukſtu — !!
Un tad uſ wiſſeem laikeem —! Ja, ja! ta patēſi —!
Es ſpiņ, ſpiņ!! —

10. ſkats.

Guſtiņa, Katiņa.

Katiņa: (galvu ſawā ſurwin pa labo rokū ſpahſtama)
Trakulite! Ko tu te weena ſpate —?

Guſtiņa: Nahz eekſchā!

Katiņa: Kur ſaimes-mahmiņa? Kur tēterenite?

Guſtiņa: Aiſtēterojuſi, nahz drōſchi! (welk Katiņu pee rokas
iſkahā)

Katiņa: Ja tik wiņa mums atkal ne uſſlaņajahs —

Guſtiņa: Nebihſtees — Waj tu ſini ko jaunu?

Katiņa: Ne.

Guſtiņa: Tēterene grib mani — pahrdōt....

Katiņa: Waj Deewiņ! Ka es nobijos!

Guſtiņa: Nſaperoti mani apkam: wiņa grib mani atkal
ar Oſlēſchanu aiſſūtit — tautās!...

Katiņa: Tas ſawa tēteriņa! Ja tik tautēeti tew paſchai ar
ſo ſoditēi, ka prahtīnam, tad jau nu gan ka
luhſt, ta luhſt: Daſchu laku ſi jau paſlaiduſi ne-
ewehrotu. Bet kas tad ſhoreiſin tas prezeneeks
poſt-tahds ir?

Guſtiņa: Bagotais — Brentſchu Libeis!

Katiņa: A tu! rauj rahwejs to tahdu!

Guſtiņa: Ka ta?

Katiņa: Winſch jau — ķehms! Ka tas war luhſt tew par gal-
wu, par kungu? Ej tad lahſt pee kahda Kalpiņa,
ne ka —

Guſtiņa: Nebihſtees, Katiņ! ne eeſchu ne pee weena! Wis no-
tiks ſitadaki, ne ka tu domā... Es ſchņu ap-
ņehmuſes Tēterenī no iſprezinaſchanas ſehrgas
iſ-ahrſtēſt, bet uſ Kahdu wihſi? To es tew ween
Katiņ, teikſchu...

Katiņa: Ne, ka tad: kur runāt, laid paleek.

Guſtiņa: (pakluſu, noſeeſtuſi) Kad baſnizkungs muhs-lauda-
jot luhdſ Likau noſpreſijis: „Ja tu ſawā ſirdī
eſi apņehmuſes Guſtiņu iſņemt par ſawu laulātu
draugu," un ta jo proſam: „tad atbildi: ja!"
Sinams, Libei teikſi: ja!" bet kad mani waizahs
es teikſchu: ne!" un tik ſkaņi, tik ſtiperi ka —

Katiņa: (Guſtiņas rokas ſatwerdama, ſtiprā balſi) Ko-ko
tu ſaziji!! Waj tu gribi, tiſchā pralītā tapt par
nebehdneezi, par Deewaſaimotaju, par —!!

Guſtiņa: Kas ta par Deewa ſaimoſchanu?! no nepatih-
kameem zilwekeem atkrahtees, no apkamas —!!

Katiņa: Guſta! es tew ſaku: ne runā tuklā!! Laulaſchanas
Wanda neſakrīwi tu zilweka preekſchā ween: tu
ſakrīwi Deewiņa preekſchā! Deewiņam tad atbil-
di: ja, wiņam ar ſpehku laulajamee, no jauna, uſtiz-

zibu, ta ka paſki ſev weens atram. Un tu gribi ſveſchā weetā: taldu ſuſchu brikdi, ar ſauru newahrdu apſpihdinaht: ka tubleem aſeewai!! Mana ſirds no-ſchahſ aſſkreenahs tik ſarto ee-ſomaſtēs!! Gu-ſtiņ! Guſtiņ!! Vari, ko vari: tik to ne!! Taldu chiver-gelibo, ka aſ-elſtu, ka aſraktu tawu laimi! tawu ſuſchtibu!... Un kad ſchē kahds tautees raſtos, ~~kuram~~ kuram tu mehletos tapt par iſrevetō, par lihgawi-nu: bet tikſchā praktā tin gruhti, tik gauſchi grch-kojuſi: nelaimetos tew wairs no ſchiſ ne tad: ne kaut kad!... (ſati nopeetni) Un tu nedrikſtēſi tad ar wairs ne kad ſawas aſtinas ap Dehſ-lehtiņu luhgſchanā paſtellē... un tew buhtu, jēk kuru brikdi, pāſchai no ſe-wis jakaunahs, jahchſtahs... Un tad mahmiņa wi-ņā ſaulitē raudātu un raudātu: raudatu aſins-aſaras par tahdu ſawu meitu... Un es: es ne-eſſpehtu ne weenam ſihmēm ſilweſtņam wairs rahditees: man buhtu, woj ſiltahm, meſalum ja-eleen ſemē... man buhtu — (raud gauſchi)

Guſtiņa: Katiņ! es tewi ſchoreiſ wēnam neſaperotu.

Katiņa: Apdomajees, apdomajees, ſahlit! gan tad ſaprati ſi un tew nahkſ prahtinſch mahjā un — woj Deewiņ! weens nahk! ja tēſ ne ſainer-mahmiņa! Guſtiņ! ma-nas ſeſchas Guſtiņ! ſaklauſi mani tik ſchoreſchi, ſchoreſchi wēen! (ſ. ceet ahtri ſawu ſuruwi ſpakrēſo r.)

Guſtiņa: Tik Katiņa lij ſeſcha walōda: wiņa runoja uſ mani tā, kā wehl ne kad! Bet ko es lai nu eſſahku!!

(Brenzis ee-nahk) Un Brenzis jau ſche!

11. ſkats.

(Guſtiņa, Brenzis, wehlak Katiņa, Peterene, Peterets.)

Brenzis: Nu ta labadeen! (paſmejahs) Hahaha!

Guſtiņa: Labdeen!

Brenzis: (uſ Guſtiņas rahdidams, preeſchu) Luhk! ſchi tur buhs-mana dehla-ſeewa: mana wedekle! (uſ Guſtiņas) Nu, es nu pee jums atnahzu — (paſmejahs) Hahaha!

Guſtiņa: Ka, to jau es redſu. (Gneeſ Brenzim kreiſlu) Eſeet tik lahi, atſehſtatees!

Brenzis: (ſehſchahs, preeſchu) Nu, nu ja, nu! labprahtiga ſchi pa-te tuhliņ pret mani: laiſna, ka waſaroc! Nu, jaunais Brenzis tak ir ko wehſtit!

Guſtiņa: Ka jums klahjahs?

Brenzis: Mums, mums? nu, ja, nu! mums: kā tad mums nekai-tehk! Silnas ruhkſ, ſilnas klehtis: ne ſuruwis ceet ne teek! Un iſ gaſus plawās guha, pee guhas: tihrumōs Katinſki pee Katiņa: un ka tad nu mums ne buhs pahrōms kreiſā: tahds, ka ne weenam ſtam mahſ apgahſt! Mehs Brenzki ſihmejam juſt ta: ka neeres ja teekees!... Un mana wezene, Brenzene, neſpehj ne maſ weena tal-du rozibu, ſwirba, ka ſeenahkās apkopt: un ta tad mehs mahjā norunajam: mehs noſpreedſam, ka jums jānahk pee mums. (paſmejahs) Hahaha!

Guſtiņa: Kad mani wezaki jau-kahdreiſ aſmekle, warbuht gan, ka es ar tad likuſ eſchu.

Brenzis: (preeſchu) Tad ta ſkolota-! Ne maſ neprahtahs, ko es ſchē ſaku: ko es pee tam domaju!... (welk pihpi uſ kehſas) Bet ka nu man gribeja wiltees-! Mahjā jau man ta peekodinoja: no Deewa puſes nepihpēt! Tad ſaſt

Laud jāpēc dod un tas ziemā ne maz neveizotees dārzā.
(kaltēs pilsē Ķeguļā, uz Gustiņas.) Abam tak kalpas
trihosīmit govis kaušanas: šķigi vīši — gods Dee-
wam! — pēcpus aurināti! Brauzot! — kad es jums
saku! — pēdīgā gar nemaz nevajag! ne war winus
zilweks noturēt, nowaldīt ween! Un gaŗās
mums, ka ne lekti kalsam kalpas! un tad ar leelais
kuģonu jaukt ta iš-ekšas, ta pee-ekšas, un tad ar
mums šņeģta — ka mahlu! Tīšam ne pēcskreem, ne
jainet kad truksi: muhsu meitas un puiši — kas
Deewam teesa! — ka nobarot! (pasmejas) Hahaha!
Abam mežene, Brenzene, dod Deewdahwanas nako-
šeem, dod weenam, dod otram uzdodama: bet nešis
reizēm tomēr, kur tas palīdz, kur jakopj. Un
šeems, šaldais šeems, nau ne kalpā ~~nebūt~~ wehrti-
bā: tās tek pee mums, ka ūdens pa semi! Nu,
ko nu jums domājeet?

Gustiņa (pasmejas): Kad es nešinatu, ko tas tehwiņš man teikt grib,
es winu ne muhžam nešaserotu. Pag, es lēkšus
nešinot un muhsu saruna kuhp tad ļati joziņa.

Brenzis: Nu, ka nu liš? ko jums nu domājeet?

Gustiņa: No Brenčiņu mahjas šaldā šeena-pluhdeem.

Brenzis: (pee sevis) Tad ta gadriba! Ēd šo šķolota!? Ko nu
zilweks wehl wairak malk un šin jāzīd?! — (uz
Gustiņas) Ka jēhrt šķat: wiseem kaimiņeem truhka
šeena: mehs warējam šeenu pahrdot; un šparto nau
tu likam šķigō uz jaunā Brenčiņa, Libiņa wahr-
du tahdus pēcsihkus nopirkt uz kureem warot
diwi šimti „milonu" kuhkšķoļu — ne! kahds ļķis bij?
Nu, warot winelt rubļus ka dubļus! — Un muhsu
Libits wairak ne ka diwi šeemi skolā jagahja:
skolats wiņš tāpat ka jubr. Ne, ko nu jubr domā-
jeet? (pasmejas) Hahaha!

Gustiņa: Schobrihs it ne ko, es tik klausos, ko jubr man šak-
šteet.

Brenzis: (lepni) Šinams, šinams! waj nu no mums truhkst ko
šahšķit, waj apsilk kalsam klausītees: gan muhsu
twiks, rozibu šam iš-slaweti pat ahrwalšķi un šla-
wa cet ar ween tahlāk — ka dūmi! Šaunais Bren-
zis šen wairs zitadi ne brauz, ka ar diwi šimi šprēk-
šķā un ar groschneeku (?) uzlukas! Un šehšķi kal-
tee wahgi šķiebj un laiztaks ween jau ka gaļalu: un
wiņāt ēkšķā šehšķot — kad es jums saku! — ne maz
ne mana, ka wahgōs šehšķ: — lihgot ween lihgo, ka
šehšķoļi. (šmej) Hahahahaha! Nu, nu ja, nu! ko nu
jums šaziešeet?

Gustiņa: Par teem šimeem, waj wahgeem?

Brenzis: (pee sevis) Nē, ta jau gadīwa aitu! Ta šķolas-
nauda, kas preekšķ šķiks taldas iš-šweštas; ir pil-
si šemē iš-šweštas! (uz Gustiņas, drusku eriģi) Nu,
Brenzene šaka: ka preekšķ jaunā Brenčiņa kah-
šalim wārot zukkas ar peenu ween nobarot: grau-
di un milti ne-gļot ja-tehrejot ne šaugas: Nu! waj
nu jums wehl nešinašeet — ..

Gusstiņa: (smej) Hahahahaha! Brentschu-tehls! Kas no man no juhsu tahdeem ko is-finaht?!

Brenzis: (pee sewis) Waj tas nu rahdâ —! Tawu nequdru seewe-ti?! — Senahk bij tas pawisam zita leeta: senahk, kad er sawu wezeni, Brenzeni pahrwedu! Bij jeft-deenas-wakars, zehlu aiskahjis uf Zelmineem. Es mahjâ un wiņi Zelminôs, tik ko bij nopehrufchees. aiskahjis, nopraschin tuhliņ ihsi un asteu: ast, Greetsch! waj tu see manis nahkfi?! Nu, Greetschiņa wehl meitens-tahdâm-Kaunejahs un Kaunejahs, bet tik lihds ka bij nokaunejuses, teiza wiņa tuhliņ: „Ko tad es sinu: prasi jau Tehwam un mahtei.“ Nu, prasijis uf tahdu pehdahu teem, wiņi teiza: „Ka tad tehls, Ka tad! Tew tahda laba maiser-weeta, muhsu Greetiņa deesgan see-augusi un mahk wehrset un austi: Kotad wehl gaidiht, wiņai jau see tewis-ja-eet.“ Nu, zitu jeftdeen brauzahm-pels-rateem-see Kasniz Kunga pahtaru skaitiht, par trihs-d nedeļi sehralus Kalsos — posteem brehwet-alus skutoja ween — un tà bij wiņi, ween un dsiwi gotaws! (kasmejahs) Hahaha! Bet kas tad nu-?! A u deenin! Sapreekschi stelejam siņu, tad nahku pats un runaju un runaju: tik smalki un gudri ween jaudams — to jau ar man mahjâ pee Kodinoja-bet teeku te tik pat gudri, Ka traks-! Kratâ —!“ (uf Gustiņas:) Nu, waj skirsees ar?! Luhs tok jaeno, Ka-gotò Brenzi smalki sapihtees?!

Gustiņa: Ka, es ihsti wiņu neskiņu: (Katiņa-pakalsch galwu zaur kreisahs puses durwim un klausahs)

Brenzis: Nu, nu ja nu! Ko tad juhs no wiņa paschu jakeet?! Smuks un glihsch wiņsch tahds: sarkans, Ka burkans un balts ar no waiga, Ka seeņa peldinahts! Un wesels, kas Deewam teeja! wesels wiņsch ir: Ka see-mas-ruhks-! Un ko wiņsch ne war, wiņu stradaht un zelt un nest! Wiņi mahjas zilweki parko brih-nahs un lak takat rokas-Kopâ! — Nu, ko nu juhs tomajeet?! Waj wis tas, ko es jums nupat is-skaidro-jis nav Ka Tehwa Deewa taisnibas?!

Gustiņa: To tak es ne waru finaht.

Brenzis: (pee sewis) Ne, ne, ne! Kas Deewam teeja, ne! Wiņa pasaule ne kahp otra tahda akla wiņa atrodama, ne Ka schi te! Libihts un mahte wiņu tà ustomajuschi, tà eegri-bejuschi, bet es gan ne waru iseeraht, kas no tahdas muļķes, no tahdas neisaprohtas Ko eegribeht, kas ne-?! Kratâ —! Nu, lai mahk mahte un Libihts pats, lai nemahk runadami: bet ko tad schee swarihsat, Kad es ne —!?! Kratâ —! (taisahs eet. Spit uf kuliņeem stipri runajahdama. Katiņa-mahk, rausahs laukâ.)

Teterihts: (uf kuliņeem) Pagaidi, pagaidi! Seewiņ! Kur tà skreesi?!

Teterene: (uf kuliņeem) Atwariņu! To es tew atwariņu, pagai-di —! (mahk atkal zaur wirtuwi durwim; atskatidamees) Lai schis tahds mani wehl grib at-durekt! Tas jau gan-! (uf Brenzi) Nu, Brentschu-tehls! Labdeen Brentschu-tehls! Nu, waj gala-wahrds noteikts, waj wis skaidrâ —?

Brenzis: Skaidrâ —?! Ko skaidrâ?! Kas par skaidriku?! Te jau

Silvekam ja palekk par neru, ne skaidriha tee-
Rot —! Krata —! (grib iseet pawr widus durwim,
Teteritz nahk winam preti)
Teteritz: Labdeen, labdeen Brenzit! Kur nu ta steidsees?
Parunasanees mehs ar —
Brenzis: Kas Parunasanees? Ko, parunasanees?; Kas man
silvekam lai nu wehl sak Ko sazit? — Krata —!
(iseet ahri)
Teterene: Brentskw-tekt, Brentskw-tekt! —

Otrs zehleens.

(Palossē galdinsch ar uhdens-karafu un glahsehm,
zitadi wis ta ka pirmā zehleenā.)

1. skats.

Teterene, wehlak Teteritz.

Teterene: (eenakk ar walejn wehsteli rokā, lasa.) Lūdsu
luhgschanu schahm deenahm tewi apmeklēschu."
(wehsteli salozidama) Tik wahrā ween skaha weh
parakstits un wairak ne neeka: un ne mani gri-
se ne ka: ne us-sauz pawr lieb schwester ne ka.... Kas
sluhi nu tahdi ne-esot pawr teelkungu! Ta tik ne-atskren
un ne-aiz-skreen ween, ne neeka ne-isdarijis. Tad ta
buhtu —! Bet waj wiņsch nu tihri tā —! Ne, ne: mans
brahlis Joahnes ir ihsts wihrs, jo ko wiņsch usņem, to
wed wiņsch galā un lai tur way —! Es wiņu waj
zelos Kristiana lahgschu un pawr wiņsch tad —!
Teteritz: (eenakk pawr widus durwim) Nu, seedziņ! ko nu te weena
pate ta —? Ak, tew wehsteli te rokā! Buhs laikam
no Lahnischa? Bet ko tad wiņsch lahga tew rakstīt?
Teterene: (pikti) No Lahnischa? Kas tas Lahnits tahds?
Teteritz: Nu, brihnums, waj tad wairs nesini: taws weenigais brah-
lits Lahs —
Teterene: Ruhsk! neschlimsē pawr schwageri, kurschi no wiņam zil-
wekeem top godats un augsti zeenits! Es esmu Sim-
Ekinthal un mana brahļa wahrds ir Joahnes Ekinthal,
laporati!
Teteritz: Ja, jaw, ja. Bet wahrds un wahrds ween ir un palekk, waj
nu wiņu isgroza schā waj tā. Ka tad mani sauz zits pawr
Teteritz, zits pawr Rubeni, zits atkal pawr welo Rubeneeti:
man weena alga! kas es esmu, tas palekku, lai jau ka grib.
Teterene: Ne tu kad laporatis, ne laporatis, kas pa derahs, kas ne.
Teteritz: Nu, kas nu tawu mutiti lehti pahrspehs! Es nahwitei,
ka man tawi reiz schķeet, weikšees tawā pehz galā deš gan
mowigi! Bet weenu israkstiņu wiņa pee tewis ne neeka ne-isšā-
ziks! Un kad ar pehz sirsniņa buhs nozirsta: burbulōs tad
mutite ar weenu, ar weenu wehl skahri!... Ko, woj ne, Kamoliņ, Kā?
Teterene: (taisas zihkst) Ohnmahkte, man ohnmahkte... (ka atskiš-
dameeš, pee sewis) Ne, ne! lahak nerahdischu wis, ka man
wiņa wahrdi ta sahpes usšķehlis!... Saturēschos, ka ween spehschu:
mani jau ta un jeb kur deen' mis ar kahjahm un ko
tad wehl ne, kad wirsroku atdotu. (us Teteritzi) Teteri! ej
ahrā! ej us — azsloku!...
Teteritz: Eschu, seewiņ! Pee newainigeem kaštonischeem ir ik wee-

nam zilvekam fimtdaudfreiſ labpatikkamaki
kuhſt, nekā pee —— nezilvekeem!...

Teterene: Ak, ak! es wiſu nelaimigaka ſwehſele ſaſaulē!! Ak=
meņi lihſt nodrebetu, ja tee ſinatu: kas man mana
wihra un wiņa wahrda dehļ jazeeſch!... Senahk biju
preilen Ekkenthal un nu — Teterene... Fuj, fuj,
fuj!! Tā ſakrikt zaur ap=prezeſchanos!... Deewa lai=
ne, ka manas paſchas behrniņi wehl maſi kuhtam no=
mira: zetadi, kad kuhtu auguſchi, lai ſetu nabadſini
ſchur, waj tur: teterehni, teterehni! tas ween wiņeem
kuhtu jaklauſahs... Es to nepahrzeeſtu: es kuhtu tad jau
nomirſi... Kuhtu walā no wiſadam ſorgeem un kren=
ķehm!... (ſakas raudot) Bet lai tik Joanes atnahk:
lai tik —! Wiņſch ſinaki mocnu mahju, ka pehrkons
ſliktu gaiſu, iſkikrit un es tad ſaſalkſtu, ka zeti ideveki:
beſ kruſta neſkanas praſchwotees... — Saleek iſtaka
wiſnaſak anteliģi uſkoſet: beſtreekſkanas ne weens ne
ka nedara. Abana brahļa, Joanes wehſtule (nem weh=
ſtuli iſ kepſhas un apſkata to) ai tſchetras deenas kopſi
zelā: ta tad war wiſkeli prast — jau katru azumirkli
ſche kuhſt.

2. ſkats.

Teterene, Guſtiņa, Katiņa.

Teterene: (atver durwis pa kreiſo roku un ſauz) Guſta! Katſchai
nahzeet tuhliņ ſchurp! nu, drihſ! nu, nahzeet!

Katiņa: (eenahk ar Guſtiņu) Sainnes=mahmiņ! Ko jums mehs
labu ſpehjam?

Teterene: (uſ laiku pruſi raudſidama) Zeleet to galdu no Dihfanta

ſche! (Guſtiņa un Katiņa zel galdu) Ne, ne! ta nav
labi! ta ne maſ nav wiſſiģi! Luhs abas ne ko neſpro=
teet, ka ſeenadſkās iſdarit. Zeleet atpakaļ! (Zel galdu
atpakaļ.) Ne, ne! ta ar nav ne pehz ka: juhs ne nieka
ne=atſkahrſteet! Zeleet wairak uſ otru puſi — (Zel gal=
du uſ otru puſi.) Fuj, ka tas iſ=ſkatahs, ka tahds wezs
galds: tahds krahsns ſche ſtahw manā godſtabā!
Neſeet wiņu pawiſam eraſer!

Katiņa: Ko nu darit?

Guſtiņa: Lai mehs neſot galdu ahrā — (neſ galdu lihſt durwim)

Teterene: Eſat jums abahm gudribas, galdu tik tahlu prom
neſt! Ka tas iſ=ſkatahs, kad pee dihwana ne weens galds
neſtahw! Eijeet labak prom! juhſu darbeem naw ne
kad ne gala ne malas! Fuj —!

Katiņa: Nahz Guſtiņ, nahz prom! (abas aſeet z. d. p. l. roku)

Teterene: Kad er=kāte galdam rokas klaht lekſtu: tschuſ iſ=
nahk, kas tahds: (zel galdu pee dihwana, noſkatidamees)
So! ſang anter! Kad er=kāte nezeltu, ne kuhtu ne
pehz kā: abar nu is gut! (apſkata galdu tuhwaki)
Ne, ne! ak, erijeh! erijeh! ka galds ar ſtaubehm. Ne,
tahda ſchweine reine: Kam to drihkſt jazilt! (nem
putekļu=audu iſ galda=lahdes un taiſahs ſlauzet putek=
ļus) Es lai ſtaubes ſlaukot: dumeiten! preeſch kam
man ſeeneſneeki! (atver lahdas puſes durwis un ſauz)
Guſta! ehſtu, Komm! Guſta —! (Guſtiņa eenahk)
Kaut tu weenreiſ at ar pāte ko no ſewis ſinatu pada=
rit! Wiſ man jaſaka, jaſuhſta: ne ſtaubes tu nepſini
noſlauzelot! (Guſtiņa preezej weenu krehſla tuhwaki
pee galda) Nu, kalabo to krehſlu zehli! Stahw meerā!
Dari tik to, ko es tew pawehlu: nejauzees ne kur manās

Gustiņa: Ko tas nozīmē ?! Ko tu jaziji ?! Dod antwortu !!
Ieteresne: Skuķi, skuķi, tavs mehs jau sentenzahm pilns: bet tu ber usbehrdama winam kaudi wirsu! Lai nu... (sec sewis) Joanes buhs drihs sche un tad —! (pa-ihbās kad pakrata ar galwu un aiseet)

3. skats.

Gustiņa, wehlak Ieteresne.

Gustiņa: (uz Ieteresni noskatidamees) Kaut es jel sinatu, ko ta Ieteresne ar sawu ahkstischanos un atkal gribeja isdomāt ?! Bet waj wiņa pate to teescham sin? es netizu. Kalab man, neeku dehl, sawu galwu laužīt: Es skaloschos lahak pee tā slawena darba: es slauzischu putekļus, bet ne wis — staubes... Un sche mans darbiņsch drusku aisahkams. (pem Eichenthala tehlu no seenas, skaukā un tad apskata to) Paleesi, patihkama: loti patihkama leja! Kaut man ar weens dahrs brahlits-bahrdu! Es skatās uz wiņa tehlu un skatos: bet jo wairak es skatos, jo masak esmu es pee skatijusees.... — — — Reekschi kahdeem gadeem es Ieteresnes brahli redsejis; wiņsch bija te Ieteros atbrauzis. Ja... Un ka es pahdalaan sawu darba schkirbiņu uz wiņu gribeju pa-skatitees, wehros wiņa azis, ka pasibenodami uz-durtu seju un es tā nobijos, ka es notrebeju un mans ka kruhtis, ka sirdi! Kaut kas ka eedurās, ka esahpe-jās: — es ne waru ne mas isskaitit, ka tas ihsti bij... Un es tuhliņ aisskrehju no durwim prom! Atskrehju uz ahbeļu-dahrziņu, nospidos tur pee manas mahmiņas ahbelites un raudaju un raudaju... Tawu dusmiņu, tā par it ne ko isleet asaras! Bet doreis es biju weel gatawa mulķe! Kad Ieteresnes brahlis Jahnetu tagad manā preekschā, ne prahtā tas man ne-nahktu no wiņa prom skreet: ne weel raudat, un lai wiņsch buhtu waj tahds pats nikns ka Ieteresne... — — Nē jau es ko jaziju: ne! Ko tā pa-wisam sawaldu sapenoju. Ieteresnes brahlis mani sapņo- (apspaditamees) Te tak ne weens nedsird: un es to arī ne weenai zitai dwehselei nestāstu! — wiņsch man (uz Breifo waigu rahdidama) uz to te waigu buhschoja un teiza (apspaditamees) te tak ne weena zilweka nau! — ja, wiņsch teiza: „Tu buhsi mana — — Jeeuņa... Un es tuhliņ pamodos un man bij tā, tā! apsirdi: — ne! muhschuden es to newaretu isjaziit, ka man tahdi aps sirdi bij!... Un, tihri brihnums, tai gan es labi sinu: ka sapņi ir tikai neeki: ofihwi melga-meli, tomehr essam man schis sapnis ar weenu ween: ka pulkstens, ka sesma auss un sirdi?! Ilgstri sapni teikt wachrdsni, kur jums tahda wara, tahds spehks!? (Skatales weenadam azihm uz tehlu.)

Jakaram 2

4. skats.

Gustiņa, Ieteresne, wehlak Katiņa, Ieteriņš.

Ieteresne: (seenalk gaur widus durwim, pee sewi) Na un! was nu?! Ka waj azihm apeschu —!? Ir gan sihmeņs, jaunkungs! bet jums nesaprecšams! Ne —! laikam eedsehrahs ka —! fuj, fuj, fuj! to eetomotes —! Kas tad wiņa talida, bet kas pilsetas kungs, mans brahlis Joanes ne —!? Tad jau weena

ar nakti ar kahdreiz —! Juj, juj! (uz Gustiņas) Launi-
kumsit ne-aismirstatees!

Gustiņa: (apstulbuši) Te-te-reņ!

Teterene: Ka, ja! manas klahtbuhschanas nau wis jums pa-
prahtam, ismeloschanahs jums ne-eesahkjama: ismu
wiņu resgejuši, wiņu saspridduši, wiņu —. (ruhkti smeedama)
Hahaha! Nu, teizeet gaischi, ko juhs to spokogramu, as-
prakstat dsimajahs! lai wiņa ihstha dahwaņa jums nas-
nomeetees! Hahaha! Teizeet, zik reiz juhs wiņu bu-
tschojaht? zik reiz? Tos kaimineeteem un wiņeem zilwekeem istahstiju!

Teterens: Teteren! Ko es dsimaju? tas nau man ne jums ne kahdam
sekam ja-isskairoj, bet ka es schi tehlu: juhsu brahļa
tehlu ismu buttschojis; nelecschas wis parahdiet: lukā
tā! Teteren, tā! (sweschu tehlu rakta) ta es wiņu bu-
tschoju —! Nu, waj resgejaht, Teteren?!

Teterene: Uhja! uhja!! Lauciņi! zilweki! sealihga! (atwer logu
un sauz) Teteri! Teteri! Katscha! Leezeneeku, mau wajaga
leezeneeku —!

Katiņa: (eeskreen zauri wirtuwes durwim) Leezeneeku —? Waj Deewiņ!
Jaunes-mahmiņ! Kas schē jaleezina, kas —? Gustiņ! Kah-
da tu bahla, ka sealaschi, ka mironiņi, ka —!

Teterene: Neplapere neekus! Ej sauz Teteri! sauz wiņu saimi!
sauz nakbarus! sauz salwatus Gustas waldi!

Teterits: (eenahk steigschus-) Gustiņ, meitiņ! seewiņ, muschiņ!
kas nu jums atkal, kas nu —?!

Teterene: Tu —! Teteri! tu —! Ne tu kahds wihrs, ne tu tehws: ne
tu kahds saimneeks eekschi mahjas! Lai noteek darbi
zik launi mahjā: lai galschi waj jumtu uf galwas!
ne tu ko dsirdi, ne redsi, ne —! (ahtri skrien pa durwim)

eedama) Waj! eeschi, eeschi! Kahds man Karstums
uznahk! Esmu tik prat, ka ugunī! Waj —!

Teterits: Karstums — ugunis — jumts sagahsees —! lai nu weens
zilweks teekot gudrs, kas te atkal nodsizis, kas ne!

Teterene: Abana weenīga manta: weenigais preeks un gresnums
pagalam sauz — Gustu! Pilsehtas kunga, mana
brahļa Joanes! pakaprams gul, no Gustas-lasitis
rakta! (pee sewis) Es tos pilschas kungus ar sawahm —!

Teterits: Lasitis rakta?! Gustiņ, tehwiņ —?!

Teterene: Ka, ja! laikam wehl netizeis wis!

Teterits: (tehlu uzkeldams un to aspraudams) Seewiņ! neskaities!
Gustiņ! nebihstees! zits es resgu: tehlinsch gluschi wesels un
smuks, ka bijis!

Katiņa: Jaunes-mahmiņ! tad nu jums tik ta jabihschanas ween.

Teterene: Kas teew ko praša!

Teterits: (tehlu pee seenas pakahrdams) Tā lukā! Abuhs pasche
lahnitē! Skatahs ka pasmeedamees ween no seenas
uf mums. Nepukojees ne ko wairs, seewiņ!

Teterene: Nekrenke mani! tas jau zeitungās teeksams, ka juhs
wisi truki ik deenas ar manim rakstjatees! Abana Jil-
weika man jau sen tamehr! (ar roku pahr rakstīdama,
aiseet)

Katiņa: Waj, Deewiņ! Teteriti! man baidsahs ka jaunes-mahmiņa
nepadara sew ko launu — Oho!!

Teterits: Ak, ko nu —! Gan wiņai sawas dusmas atkal pahrees, gan —

Katiņa: Gustiņ! lahrenit! Kalda tu noskumusi! Noraudsees la-
bak, tad taps teew sirsniņa weeglaka, tad —

Teterits: Kas nu, meitiņ! bijis, tas bijis, ko nu wairs lehloat. Bet pa-
saki man gan: ko tas Lohnischka tehlinsch teew tā no-

Juweetahs Jemē: Ka tad tew tā nogahjahs, Ko?

Gustiņa: Wiņsch man ne-nosuweetahs wiß, tehtiņ! Tikpat prohtkā eelaidu es to tehlu — Raktā... Es smu waiga, ļoti manu, Ka grib...

Teteriņš: Ja nu otr-reiz wehl tahdus nedarbiņus darīsi, tad jau gan —

Rotiņa: Ne nu darihs, ne Ka —! Ahuļ' Gustiņa ne kad ne-leelahs, ne melo: Kad ar wiņai ļihdz waj tad, ļihdz waj tā kahdreiz no-eetahs. Un Ko tu tad, Teteriņš! wehl wairak gribi? — Jaz! To es tehliņ ļaimes-mahmiņai ļaļazischu, Ka wiņa nemaß nebeedahs, Ka — — (aisiet)

Teteriņš: Skaw ar ja-eet uß tehrumiņu, ļaimes-bebrus aprau ļīt, waj ne nahkß man lihdz, meitiņ?!

Gustiņa: Ne, tehtiņ! es paliekschu te pat.

Teteriņš: Nu ļaleeß manis pehz. Ar Deewu, behrniņ! !!

Gustiņa: Ar Deewu! (Teteriņš iseet zauru wirtuwi)

5. skats.

Gustiņa.

Gustiņa: (domigi) Teterene nu mani wehl wairak aiznihdeß, ne Ka lihdz ļihm... Lai ar... Wiņas nikni mani pamanamas, ne Ka wiņas labpraht ika... Bet man tok ta Ka ļmagi: Ka ļihni apļ ļirdi... Ak! es jau ne maß tā ļihst nedomaju, negribeju, Ka tas ar to tehlu notika!... Tik labpraht, Ka es Teterenei Kaitinu, bet ļhoreiß: ne! ļhoreiß ne-ļmu es pate ar ļewi nemaß meerā... Kam man wajadseja uß to neeka tehlu tik ilgi ļKaitites?! Kam man —! Eßlu lahaK proms uß ļtiehi-ittahas! Zitadi — proms, proms! (iseet zauru wirtuwi pa Kreiso roku)

6. skats.

Teterene, Eichenthals.

Teterene: (eenaK ar Eichenthalu zauru wirtuwi Eichenthalam zeļa-gomina rokā.) Ne! ne! Kah-da nu man ibraßchung, ibraßchung! Bruhdelchin! nu! (ļneeß muti) Tad nu mahjinai Kuß̌iņu ar pehz ßapßeem gadeem! (ahi kutschojas) Ta —! Nu dank, dank! pat-klauß̌chanu! Bet ne-ßaleeß, ßee durwim ßkahwat: tur jau zukka! Dahuß ßchņupes! Ak, waj nu man tahds woh-nungs waj tahdas nehbeles Ka tew pilßkā; te jau ne war dßihwu ßeen aiß zukkas ne Kur glahbtees! Un tad ar jamo-zahs ßeen un nakt ar riesmu-tißmu un ßho un to! Bet Kas tew pilßkā ne Kaitelß!? Tu wampßerejes ßeini: aiß balles un teateros: reß̌i linnaßijas, jebrnakas un unnerKumerus un zitus Kumeliņus — ßeen! Bet man ßhe uß ßemelim jadßihwo tik pat Ka egiptē!

Eichenthals: Sweika un jautra luhdsama, Kalab ßchtiji man tal-du welßtuli, Ka biß jadsenu, tu zihkßtitos jau ar nah-wi?

Teterene: Ak, Ioanes! man tik ßhobrihd zauru tauru atbrauk-ßhanu, tā ßirdi apßirdi! Bruhdelchin! ar nahwi zihkßtitees ne bukku ne Kas: bet es teeku, ßeenu no ßee-naß̌ßta — Kruß̌tā!

Eichenthals: Kruß̌tā —? Ko tu runā —?

Teterene: Ak, Ka tad ne —! Leeß̌t beß ne-atņemßchanās ļaunu zilu-ku ßhimpes un Krenkes: woj tā nau Kruß̌tā ßßehdama? Ak! wihri, mana ßameeta: ak! Kad tu ßniadsi, zik wiņi beßdeewigi! — Ioanes! tu eß̌i mana meenigā zeriba:

Wsan Wolfsohn

...schehlojees! pefki mani no ļauna—!

Eichenthals: Es, Ko tad—?

Teterene: Palihsi man Teteram pawehlet: wiņa meitu Gutu, wadīt Kur prom Deenestā, te malja ihwo= jot kaliki wiņa skaidri ļaur nezilweku; un man tak buhs reiz ļaur wiņu Deewam ja=atbild!...

Eichenthals: Tawu sameitu warbuht Kahds ihpezehs, un tad jau—

Teterene: Es Deewam no wiņa pateiktu, ja tas notiktu! Bet Gutta Katrā prezeneeku ihsmeij, ihlobo un atraida.

Eichenthals: Ta?— Bet Ko tawa sameita ihspaļki tew ļauna dara?

Teterene: Ak, tahs jau breesmigas leetas! Deewa schehlastiba ween mani lihds schim uf=turejusi pee kilna=prahta... Es nesinu Kur es tahdi un Kur palikse tew manus grihs=ehstus juhtschot!— Ta, lai ņirbst wai Kahds: ew= tin morgin nahk man ne weens wehl sakņijis! Labrihts labrihts! ta ween Teterös malk kleegt: ja, teiko prasti! Ew Kad wadu Tetera meitu gohdos: Kad leeku nakkarus grihsahst, kleesdama preti un smeij man aziš sazidama: „ne schai zeemā— ne gohdot: sazipluzeema simtdaudz labas deenas— ne grihsaņšlu!“

Eichenthals: (smeij) Hahahahā!

Teterene: Nu, nu! smeij ween: bet gan tew smeekli drihs pahrgees= tā selwamees treij pee wakariņahm, es pamahzijn Gu= stai mihļeem wahrdeem smalkaku pielsehtas=takti, es luhgsu: ļaudsk Kehsti ļaur Kehsti un wurstiti ļaur wurstiti! Bet, Ko tu domā! Gutta sakka ka Kaktu pahta= ru gabalus skaitihst: „ņeers un deesa, ņeers un deesa!“ un atkal: „ņeers un deesa!“ un skaitija tamehr, Kamehr

man ņeenetahs— Kaampji! Kastas nav buhdiņi!

Eichenthals: (smeij) Hahahahaha! hahahahaha! brihsmigi— joziņi!

Teterene: Tas ehst joziņi—?!

Eichenthals: Sinams! hahahahaha! Un pilsehtneeki tawu, ta laukto smalko takti ļen wairs nezeena: wi= ņi nejauz wis weenu rokloku ar otru tā kopā, ka pehtru ar— nu, tu gansini—.

Teterene: Ahar Dsaņes—!

Eichenthals: Ļen tawa nelaime, ļaur Kuru tu tik gauschi ihsdzes: nav ne Kahda nelaime, bet tikai—— ihsti neeki!—

Teterene: (eriņi) Ahar Dsaņes—! Ko tu wari ihsteht! Es jau ne= ihsmu tew ne sinkpeezdesmito teesu ihstahstijusi! Kad tu wiņu sinatu, un kad tu wehl to sinatu, Ko Gutta ar tawu pototi dara—!

Eichenthals: Deesgan, deesgan!

7. skats.

Bijuschee, Teteriti.

Teteriti: (zenaklz ļaur wisas durwim) et—! ak tu manas dee= ņiņas! Kahds mums ilgi nerehsets weesis! Sahnuliti! Kur tad tu—?!

Eichenthals: Sweiks, ļwaini. (abi ļarozejahs)

Teteriti: Paldees, paldees! Tapat pats ar—! Bet Ka tu nu brah= lit! reiz tā uf domajies—! Latiņ ne garam brauktaws: Ka nu taisni ween tahdu garu zeļu—!

Eichenthals: (ņeesmis) Ew wihraws tas ihsteha leeta, Ka deewiņa mani pasihnojusi— Ta, jo...

Teteriņš: Seeviņ, muschiņ! kam nu raugees tā kā greesi, ka
! slahtā preeka un goda seemā?! Ej nu, nes ar mih-
ļam weļam — jauz Gutiņu, jauz Kažiņu palihgā? — ne-
ļeet tad: seeviņ, seemiņ, medušemiņ un alutiņu un wiņņu, wi-
ņņu no ween mums Deewiņšķ dewis!

Teterene: (pee sevis) Ko tas Teteriņš ar ne-
vaja ļa- zitahm! ar ehdeenu plosītees! Bauris, paļeek bauris! (nospert)

Eichenthals: Nu mihļo draugi! Ko tew labi klahjahs?

Teteriņš: Labi, wisadi labi! Paldees Deewinam! wiņņi ļaun meļļi:
mahjas-buhšļiņa eet labi uz preekšu un kas tad
ne kaitēļot?! — Tik nu reižahm gan — un Gutiņas ta-
bak! — ne-ļaus ar mannu weženiti weenos pirtīs..
Bet wiņņa jau, ka pats ziņi, pilsētā un bez mahmiņas
uz-auguši: ne mahmiņa wiņņu schuhpojuši ne glaudi-
juši: kur tad lai behrns zeemtēt peemihlibina!? Bet,
ļaun Deewiņšķ pats-galvāks: ļaun klahjees tik preekšu-
šeenahm ļhai ziņā, labaki ne ka lihdz šhim.

Eichenthals: Preta dwehsele — —!

Teteriņš: Waj manas šeeniņas, Lahniti! kur tad tawi ļaužiņi?
AK, aK! Ka nu es ta —! (eet ahtri pee loga, atwer to
un ļauz) Abika, šhis! Abiki! waj ļoņi ar? Lahj
šeemiņa ļoņiņus tuhliņ wahjā! un nes wiņņeem
tuhliņ ausas! Silti wiņņi jau wairs ne buhs: Bet, šhi-
ši, šhis! nems no šhihlas ausiņahm un ber lahi pil-
naj šilitē! Ew nestad ar ampolēm! nesaehdeniņu
bet šmel to ļoņu asaiņu-akas! Waj ļoņeji wiņu labi? Abi-
ši!

Balss-abrā: Ha, ja! ļaunes-tekst! wiņu ļoņu-ariešu!

Teteriņš: Lwainiti, Lahniti! ļaujtaļeti nu man ar ko no še-

wis, no ļaunas šhihmes. Waj ešot ar ween šveiks un
weļels bijis?

Eichenthals: Paldees, ja!

Teteriņš: Nu, tad jau labi gan! — Pilsētneeks buhdams šiņi
ļaunu paļaužeet: preeššihmi ar ween ko ļaunu: bet ma-
ni ne kas tā ne-eeņemdzinahtu, ka, ja tu man ko ļaunu
nu pateiktu no ļaužu puses.

Eichenthals: Ko ļaunu?

Teteriņš: Nu, ja. Atan ta leeka, ka tu buhtu šhņaps brau-
ži mulļi eelihgt — nu, gan prahtsi!

Eichenthals: Eelihgt? uzko?

Teteriņš: Ej — kahjiņahm (domaja: ļaunes-paunes)

Eichenthals: (pikti) Paldees neeku! pat ē. karakteri

Teteriņš: Lahnuliti! waj tu talak šhaikees?

Eichenthals: Ne, ne buhs ne! Bet, ļoņiņi, kas tad lahdam
atļekšees, kad mehs wihreeši no aspreženhanahs
treekšņi?

Teteriņš: (pee sevis) Labs pats, ka mana Gutiņa! Tik lihdz
woj ļaus wahrdiņu no aspreženhanahs aisbilst, tad
tuhliņ ko jaunda ween preti! (uz Eichenthalu) Nu,
ka nu tā, ļoņiņi? Tik pat tew reiz lauzeņeki nah-
ziņi: gan ar tawa šeeniņa aušihs, kur buhs stundiņa,
stundiņa! Klaiku: kur buhs Rehwite Kalsinata, kur
buhs ļoņiņa austinata, kur buhs —!

Eichenthals: Kas ļaun stundiņu? Kas ļaun ļoņiņu? Weļs wehrs
buhdams, ne runā tahdu tukšhu walodu!

Teteriņš: Ne, ne, ne! Lahniti! ne! Atani wahrdi naw ne kahdi

padauſ gudri

ſawu wahrdu ne! (Gee ſeviſ.) Ak mana ſelta ne=
laikite—! (Uſ Eichenthalu.) Luhk! ſwaicnit! Ka
tad ziti zilvezeņi lai mehrkis tem kalns buhwam,
beedrojahs, pahrojahs: lai weiktos zihninji weeg=
lakļ, laliaki; bet ka tad tu ta eedomajies wiſu ſawu
ſihwes-zelu noſtaigat bez ſawa mihļa, uſtizama
drauga? bez ſawa ichſta — ichſta —!

Eichenthals: Waj beedra —?

Teteriti: Ja, ja: beedra! Luhk, ka pats ichſto wahrdeņu traks=
peji!

Eichenthals: (Smaida ruhkti.) Hahaha.... Swaini, tu ſirnā, ka
maſs behrns! Waj tu pateeſi neſini? ka tee laiki ir
ſen ſagahjuſchi laiki: kur draugs ſew atrada uſ=
tizamu draugu un beedri ichſtu beedri? Waj neſini?
Ka: tizibu, zeribu un mihleſtibu, ſenakos draugſi=
kos-ſaņemtus, ſeemiņ mahſu ſeenahs, Ka kahdas
wezas-paſakas!? Waj to ar neſini? Ka tagad zeribas
ſlehſt wiſpirms: naudas, mantas un goda kahrikas
dehļ?! Ne kahds brihnums Ka laulibneeki, kuri
weſen no laſnizkunga ſaſaiſtiti, dſeeſahs zee Konſi=
lenta: lai ſpehj wiņus zik drihſ ween waredams—
waļā! Sakiezos par tahdu labpatikſmu!

Teteriti: Swaini, Lahnit! Kam nu tik dſeſigi no zitu zilwe=
zeņu neleeticham—!? Kam nu—! Ak, ak! es ne=
maļ newaru, negribu tizeht— neņems par launu ſwai=
nit!— Ka wiſi ſahrziņi tā—!?

Eichenthals: Gan drihſ wiſi!

Teteriti: Lahnit! es teu ſaku: nebihſtees—nomaļ talak! Mekle=
ween ſew beedreniti: gan Deewiņſch pats liks teu
atrast: tik mihlu, ſaticu, ka ſichiņu un glihſtu un
jauku, ka ſelta grauſeņu!

Eichenthals: Hahaha! Kas tad par ſichjahm? Kas tee par
ſelta grauſeem tahdi?! Hahaha! Es paſihſtu
ſeeſ labi muhſu jaunawas: ehrmiſkeem wiņas!
ſichſtas peelihſtinajamas, bet ne par ko ne, ſelta grau=
ſeem un ſichjahm!

Teteriti: Waj Deewiņ! lai Deews paſarg, lai nogreeſch!—
ſwaiņiti! Kas tew par aſi mehliti!

Eichenthals: Abam wahrdi — ſihwa taiſniba! Neaiſbildeni,
Kas ne aiſbildinajami!

Teteriti: Lai nu weens zilweks to ſaſpratot—!? Riſas-meitiņas
Kolojahs, mahzahs un tomehr tu wiņas tā—!

Eichenthals: Kas to ne ſin!? Ka wiņas iſglihtojahs: Ka wiņas
ſeed un muſizeere—Ka wiņas ſprot ſweſchas valo=
das—Ka wiņas laſa ſeeſin nekahdas gramatas—
Ka wiņas dſeeg par politiku, Ka paſcheſ diplomati=
ka wiņas— nu, Kas nu war wiſu iſſazeht—. Bet
ja Kahds ņemtos waizaht: jaunkundſes! Kurſch
ir tas wiſu augſtakais kauſlis!? tad wiņas—tik
labi wezigahs, ka jaunahs!— at-teiktu weenā mu=
tē: „Tew buhs pehz wiſu jaunakahs modes apgehrb=
tees—!“

Teteriti: Lahni!! nu es wairs newaru pahrklauſitees! Nu man
tahlin jahaſchi aiſi zeet! ja tik tu ween Ko tā—! Tu
waj tu to nemaļ neſini, Ko wezi ļaudis ſaka?

Eichenthals: Ko tad wiņi ſaka?

Teteriti: „Kas ehrmani pahrak ſapahļojot, tam paſcham
laikam. Trihſt ne ſſpļauj kahpoſtos, kad pehz paſcha

nezaw. labstreij!
eſat winſch – un daudſ reiſ uſtahm pehdahm – jaiſ=
bandſ. " – –

Eichenthals: Kas man par wezu ļaudſchu paſakahm! (Smeij)
tahahahaha!

Teteriņš: Ja, ja, Jahnit! Lai nu. – Bet, pag! mehs runajam
un runajam un mana wezenite ne maſ weſ
neſteiſſahs –. Tu, Jahnit! ņem zeļu iſbradzees
buhſi iſ=ſalzeis, buhſi –: pag, eeſim pamudſinaſ
ſchi lai Dod munis Ko liekt uſ ſoka. Tabaku
Pſotees muhſu tehlinos, lai tew naw garſch lai=
zeinſch; luhk tur (uſ ſeenu rahdidams) tawa pa=
ſcha un muhſu Gutiņas tehliņſchar lai –. (aiſeet)

8. ſkats.

Eichenthals.

Eichenthals: (uſ Teteri noſkatidamees) Ej nu ween, ej!
tu wezais, labſirdigais behrns! Tu gadaus Tete=
riņš! Ne buhſchu ne kahds auſcha uſ wiruma
gaidiht, preeſ tehleem kaweetees! – Tawa lau=
diņa, tik es nopratu, Teteriņ! naw ne buht
apſkauſchama, tomehr ņemees tu mani peeru=
nāt: lai es jauna wehl meſlu galwu gruh=
ſchot uguni: – lai es aps=prezejotees! (Smeij) Haha=
hahaha! Ne, ne Teteriņ! to tu nepeeſchkroſi wis!
Es ne=eſmu ne kahds behrns: ne kahds plahnſprah=
tiņſch! – Un ko nu wehl laiku ſaudeht! Eſmu jau
pats ſewi tik ká preeſmehjis ſcharpatbraukdams!
klauſidams lihkſtibas ſwilpei! Kur tik nu mans

groſchneeks? Doſchos tuhliņ zeļā! (atwer logu,
ſkatahs ahrā) Groſch –! neek... (ſehz brihdiņa atkahp=
jahs, eet pahrdeweja ahtri pahr iſtabu un noſtahjahs
tai atkal pee loga)

9. ſkats.

Eichenthals, Burkſchis.

Burkſchis: (eenahk zaur wiſu ſaruwumu) La – abſeen! Burk=
ſcha=tehws a – atnahzis – Ká? waj ſche naw ne we=
na zilweka? (aſſkatidamees) Ah! ja, weens lokš
bet lo – ogā, logā eelihdis. Bet ko winſch tur
glu – uhdi, gluhdi? Ehj, zilwēks! Kas tu ſkats tahds
ſi? Burkſcha=tehwam itin jaunas ſi – iņas, ſi=
ņas! Ne winſch ko ſpird, ne reſ! Stahw ween, ka peeſeets,
ka peekalts! Ehj wi – ihrs, wihrs! Ne, wihrs winſch
naw! Buhs laikam kahds a – apſtulbis peika, pei=
ka! Ehj peika! Ne, pu – uika winſchar naw!
Nu, nu, nu eſmu: ta tur (uſ Eichenthalu rahdidams)
ir weena a – apburta dwehſele! Ehj! es, es eſmu labda=
riņš! es eſmu Bu – urkſcha=tehws! Es protu wi –
ſas, wiſas neſtundas nowehrſt, wiſas kaites a – ahr=
ſtelt – ! Ne ka –! Tahdu radibu es wehl ne=eſmu re=
rererereſejis, reſejis! Bet ja tik naw tas tur kahds
ku – ungs, kungs! Kungi ikreiſ nepribst, ka wi – iņus
par wihreem: par zilwekeem ſauzot. (ceſt tuhwak)
Kungs!! Ne ka: kungs winſch ar naw! Ehj, gluhnetajs!
waj tu wa – anags, wanags ſi? Wanagi ta gluda
uſ wiwiwiwiwiſtiņahm! wiſtiņahm! – Pag! (ceſt tuh=

Eichenthals (uſ B. runas – waj ag kuhdſ
nahkſchot?)

wiņu klahst pee loga un ſkatahs uſ augſchu kaſteespamees ahrā, kehz tam atkalpejahs ſmeedameeſ) Ohohohohohohohoho! ohohohohohohohoho! Jas, jas, jas tur (uſ Eichenthalu rahdidams) ir weens Tu — unikis, weens! — ſlahnſprakſchſch! Guſta pin jahrſa waiņagu un jas tur ſka — atahs, ſkatahs: Kà ne buhtu ne waiņaga, ne zi — ilweka, zilweka reſſejis! (ſmeij) ohohohohohohohoho! Ko man te wehl ka — ameetees, kawetees, pee weena kurlmehma plahnprahtiņa! Hautiņ daudz jaunu ſi — iņu, ſmiņu!

10. ſkats.

(aiſeet)

Eichenthals.

Eichenthals: (atkalpejahs no loga, eet pee ſeenas, ņem Gaſtiņas tehwu un aſſkata to) Ja, ja! Lapsate! Un zik glihſchu no iſ-ſkata! Gan ſkaiſta ar ſeki kópija, bet taiſnibu ſakot: — jas oriģinals man daudz labak patihk!! (tehwu wehl wairak aiſtaiſidams, ſteipahs pee loga) Na ir waiņags gataws, nu tik wiņa to ſew galwā un zik ļoti labi tas wiņai peeweizahs, kà nu wiņa ſmaida! un tik peemihligi, tik glihſchi, tik ſaldi!! Wiſa ſeja mirdſ! Es wehl ne ſkaitu zilweku uſ-ſmu ta ſmaidot redſejis! — Laikam brehmas ažis —! mahtiņi laiſtahs, ka ſelts —! un tik garas bizes —! ne-noſkatams augums —! Eeprinſt domàs —! Kauf es jel ſinatu, ko wiņa ſchobrihd domà!! (atkalpejahs ahtri no loga, nopuhſchahs) Kas ſchai iſtahā par ſawahdu, ka ſmagi gaiſa!! Iſche kuhtinu teeſkam ja-aiſkuhſt aiſſiļahm wehſelu-

! Tahm ... (nopuhſchahs) Gaiſa! wairak gaiſa! (atwer widus durwis, eet ſchurp un durp) Ta, ta! nu buhs ſche lahaks, ſkaidraks gaiſs! Tas man ſkaneeglinahs ſlepkawam ... (eet pee loga, ſkatahs ahrā) Wina wairs neſchpeh: wina ſtahw! wiņa paſkel azdiņas! wiņa ſkatahs ſchurp! wiņa ſkatahs taiſni uſmani!! (atkalpejahs ahtri no loga) Kur te tahds peeſpehlas kartiņ!! Laikam kwiņaldis —! (atſoga ſwahrkus, pawehſinojahs; apſtaufta kraſni) Sawahdi —! Krahſns leſaeni aukſta, bet kur tad tahda werſme!! (pawehſinojahs) Bet ka tas iſ-ſkatahs ar atſpogateem ſwahrkeem — —!! (ſwahrkus aiſpogadams) Zik man ſchiſ-protami — —! (eelej uhdeni un dſer) Slikti uhdens, pawiſam negahrds: es labpraht ſeltera dſertu .. (eet pee loga, ſkatahs ahrā; atkalpejahs ahtri) Wiņa nahk! nahks warbuht te eekſchā —!! (apſkatidamees) Ak tu tawu nebuhſchanu —! Kahe nav it ne weena ſpeegeļa! (ſwi apſkatidams) Tur es ſmu wehl zeļa-drehbes —! (welk ķemi iſ ķeſhas un ķemé ſew matus un bahrdu) Ķehkta pat darba ſtrahdneekeem, ja ne wairak, weens ſpeegelis, bet te!! Kà tà war ſchkwot!! — Kas nu!! Kahe ka wis lihgotas —!! Es topu lihſt ſatrihzinahts —! Waj reibons —! Ak, man galwa ſkaidra ... Neſſpratami —! Bet onam ja-ſaturahs: jo man ja-pahrgehrbjahs un man —! (ſaķer zeļa-ſomiņu no krehſla un ſteet tam durwim pa labo roku)

11. ſkats.

Gaſtiņa, Eichenthals.

Gaſtiņa: (seenahk ahtri zaur durvim pa kreiſo roku, wiņa dura waiņagu un ſuķu=puſchķiti ſew rokā, eet pee loga, ſkatahs ahrā, ſmej) Hahahahaha! lihk kā nedabaji wis=! hahahahaha! (atkalpejās no loga) Katiņa grib=beja man ſlhp waiņagu un ſuķu=puſchķiti noņemt, bet nedabaja wis=! (leek waiņagu galvā un ſpraukſlo puſchķiti ſew pee kruhts) Katiņa bihſtahs, ka Eterene ar manu atkal kahſchotees, tadehl ka es darba=deenā ar puķehm iſrotajotees. Maw weena alga: laiba=rahs=! Bet ſhoreiſ gan, ka man ſhķeet, tas nenotiks wis: jo Eterene ar manu mihļo tehtiņu dā, klehtiņā atkal paſarunajahs ka — burkſch ween! Wiņa te ſchobrihſ ne maſ ne=nahks! un es iſrotajuſees ar wehl iſſeedaſchos un ne weens nebuks mani ne reſejis ne ſirdejis=! (ſeed, ſeſmiņa atrodama Limſes=ſeſmu rokā)

Kur mahjo mana meitiņa=? (Eichenthals nahk no labās puſes, paleek durwis ſtahwot klausahs)
Tai leelā muiſchā birſgalā;
Ka lagſtigala lihgo tā,
Ar brihnumu ſkaiſta meitiņa.

Abaſ kuhdams es jaw domaju
Uſ tewi ſelta meitiņa!
Leels tapis pehz tew ilgojos
Ka azs pehz deenas gaiſmiņas.

Kad tewi peſſew wediſchu
Tad ſaldu meeru baudiſchu.
Tahs ilgoſchanahs wiſas=lihdſ
No beigſees mums to peaſchu brihd!

Eichenthals: (Gaſtiņai tuhwodamees, pee ſewis) — to paſchu brihd! (ſlauksķinā ar rokahm) Brawo, brawo!!

Gaſtiņa: (Eichenthalu eeraudſijuſi, pee ſewis) Kur tad tas — ?! Bet ļoti patihkams: ſmuks zilweks! Un wiņſch man leekahs ka kahds paſihſtams=eſot, bet es nemaſ nemaſ ne=atminos — ?! (uſ Eichenthalu, ſkarbi) Ka=jahs=eſeet — ?! Ko jahs te — ?!

Eichenthals: Eſmu zelineeks, zeenitā jaunkundſe! Zeru ſche brihnum=laimu atroſt=!

Gaſtiņa: Zelineeks, kas zer laimi atroſt — ?! tas iſklauſahs ļoti ſmeekligi! (ſmejahs) Hahaha! (pee ſewis) Bet zik wiņam laipna ſeja! Pateeſi! es eſmu tahds jau redſe=juſi, bet kur — ?!

Eichenthals: Zeenita jaunkundſe! es jums no ſirds kar jahſu eſeet=ſchanu pateizos=! Deews jums ļoti jauku balſi deewis!

Gaſtiņa: To es pate ar ſinu.

Eichenthals: Skarbi gan jahſu wahrdi, bet tahda tak ne mulſcham newar buht jahſu ſirds=!

Gaſtiņa: Mana ſirds=! Kas jums ar manu ſirdi; eſam ſwe=ſchi zilweki. (pee ſewis) Skawahdi! Wiņa peemihliga walodā ne=eſpeſchu aiſſiweem: bet kur tad wiņai dſilak! lew:— pateeſi! wiņſch ſpats man — patihk! Bet es to wiņam ne mulſchuſchu newaretu eerahdiht! Jā! es wiņu zeenſchu iſ=jobojſchu, tapat ka tahſchu zeltu wih=reeti!

Eichenthals: Tee ſwehtkakee zeenita jaunkundſe! Dſeja paſihſta=mi, draugi:— dſeja iweens obrain wehl tauſ tauſ=wairak, ne ka draugi—! Mana lihdſſinigā dſihwe — es eſmu ſkamodees, kā no ſapņa un nu ir wis

zitadi: jaukaki—! Es nejinu, ka es jums to lai
saku—! itkan ir, ka austu jauna dseena: ka buhtu
es jaunâ pasaulê atdsihvinahts, atmodinahts uf
jaunu nebeidsamu laimi! Dseenitoš jaunkundse!
jehs eseet mana atdsihvinataja: mana atmodina-
taja! mana—! (tehvojahs Guttiņai)

Guttiņa: (atkalsejahs) Es—!? Kas man jamodinà?! Lai
tschuhsch falds ari uf preekschdseenahm, kas lihdsschin
ir—snaudis! Un, luhgtu kungs! nelectojeet jauni
wahrdu kagatiņu manâ preekschâ:— es woņņu tuk-
schumu glabt jaspehju!

Eichenthals: Tukschumu—? Jaunkundse! mana sirds uspinns
runâ!!

Guttiņa: Un kad nu ar tà buhtu:— hm! preekschmanis-
tas it nekas neredsejams!

Eichenthals: Guttiņ! Guttiņ!!

Guttiņa: Nedsirdsetees! Preekschjeb kura swescha dsiwneka
ne-esmu es wis nekalta Guttiņa!

Eichenthals: Es juhs no wisas dwehseles mihlojis!!

Guttiņa: (smeij) Hahahahaha! Kungs! juhs eseet slinni!
Lums (ar roku uf peeri rahdidama), behrniņos kas
jamischgelejees! Aisejatees jeb ahrsta, tas warbuht
finahs lihdseht! Bet eespreekschu nedsiratees kahdu
labu malku— — aukstu ahdeni! (smeij) Hahahaha-
ha! (aisseet)

Dsehluma beigas ne apmeerinoj ispehas—

Treschais dsehleens.

(Teteru birsê; eespreekschâ klajumâ tiwi dselmi)

1. skats.

Brenzis, Libists, wehlak Burkschis.

Brenzis: (isnahk no kreisahs puses ar Libisti ismeklu) Ta,
ja! nu, nu ja, nu! Libist tehls! muhsu klaschos lau-
kus un tihrumus apstaigajuschi wareetum te lahi
atpuhstees, atmeestees; kas tad nu pasaule to, ka sche
Teteru walsts, teptad jau ar muhsu tiga, muhsu—

Libists: —muhsu tiga, muhsu— (abi iekliedsahs uf seelmeem)

Brenzis: Un es tew wehl reiz skaidri isstahstischu: lai tu skai-
tri sini, ka man winteen Teteros weizahs.

Libists: —teteros weizahs—

Brenzis: Kad es tew jaku, Libist tehls! mums naw it ne neeka
ko atrauktees: Guttiņa—kas Deewam teesa!—naw ne
miltumiņa gutraka, ne par mani, ne par tewi.

Libists: —ne par mani, ne par tewi— tehs! waj naw gutraka?—

Brenzis: Ka naw, ta naw! Un kur wehl wisa turiba un rosiba
un pasaule kas mums Reschâ—Teteri, pret mums ka
Teesâlneeki ween!

Libists: —ka Teesâlneeki ween— nu ja.

Brenzis: Lihdsi apstomajot esi tu Saules jaunigaks, jamanigaks
japrahtigaks, ne ka ta Gutka. Kad tew rota itin skaidri
isstahsta, tu tuhlin, ka seroli, ta japrati; bet tehi—a u

Seeniņ! Runá ar wiņu ka runá: bet tik pat ween
teek uf preekſchu: ka pa juru, meſchu. Kuſkalota
poſte ſat — jopaſmejahs. (Smeij) Bet labſirahtiga
bij wina gan pret mani: tik ka jau man roku
nepakuſchoja, ja!

Libiki: — tik ka man roku nepakuſchoja, ja! jopaſme-
jahs. (Smeij) Hihihihihihihihi!

Brenzis: Un es Guſtai wiſu ſkaidri iſteizu: ka tu ej un ka
tu brauz un ka tu gliſtoſi wairo, un ka tu we-
ſels: — un ka tu ſtiprs un ſpehzigs, un ka tew —!
ja luhk! to gan man ka teeſeſs aiſſeeſa kopazihk:
— ka tew wiſ bruhtgana apſeghrbs ſen jau ſadaws:
ka winſch pilſehtā — par ſahrgu naudu pirkts!

Libiki: — par ſahrgu naudu pirkts! nu ja.

Brenzis: Un to es ar Guſtai teizu taiſni azīs: ka tu ar
weſeli diwi ſeemi ſkolojees! ka tu — waſtad ra-
ſta —! — to gan peemirſu paſazihk: ka tu wiſas grah-
matas, kas tew ween ir, proti ta lapiht: — ka uhde-
ni leet! ka tu rakſti: tad kad tu rakſti, ka papihrs
un ſpalwa ſtirkſch ween! ka tu —!

Libiki: — ſtirkſch ween —! ja nu.

Brenzis: Nu, nu ja, nu! Kad es ta nebuhtu nehmees iſſkai-
drotams, domahtu Guſta, ka wiņa ween ta gudrá,
ta ſkolata! Ka wiņa ween mahk ſitas walodas,
ka behrtiņ, behrt! Ka wiņa ween —!

Libiki: — Ka wiņa ween — ka wiņa ween —! nu ja.

Brenzis: Bet kad nu tew, Libiki, tehls! tai otrā walodā kahds
wahrdiņſch miſahs, tad miſahs: tas jau nav ne
kahds kaunš ne grehks. Wāri jau ar ~~ne~~ nemt ſeemah-
ſitees klaht: tehls tāds wiſas ſitas walodu grahmatas welk
wi?

Libiki: — grahmatas welk wi —?

Brenzis: Semahzees tad pa otriſkam, waj ne kahds perſhas
waj un kad tad ſitahm ſeenahm, ar diwi pehz ej un
zehſis kalteem wahgeem uſſeſtereem brauktam, tad ber
tew tuhliņ ar Guſtiņu pa otriſkam ween! So
ſaunſiſaka: Ka pa ſnuhſiſkam welk runaht, ne ſpet ne
pehz ka!

Libiki: — ne pehz ka! — — Bet, tehs! Burkſchka-tehws ſaka man
teiza, ka teterōs ſpet tik ſwiteji ſuņi, ka ſwehri: tehſ
ſchkoh tee man ſtelbōs un ko tad lai darau?!

Brenzis: Stuhkiņa! gan jau tewi ſargaſchu!

Libiki: Waj ſargaſeet? Nu tad brauktam gan! nu ja.

Brenzis: (uſzeldamees) Labz, tehs! eſam nu uſmahzis! Ka jahz tad
tuhliņ ar tahm grahmatahm nodarbotees. Bet kur tew
wiņas ſtahw?

Libiki: — wiņas ſtahw —!? — paprafiſchu maktei.

Brenzis: Nu ja, paprafi. Un tad ej tuhliņ uſſtaļa-augſchu:
galwas lauſchkana — eſta ſmuka ſtrādeja! — weizotees
ſawahkt ne wis labaki.

Libiki: — ſawahkt ne labaki —! Tehs! tehs! Bet wiſi ſaka: ka
uſ muhſu ſtaļa-augſchu parahdotees eeſahkumā tahdi
kehmi, ka lai Deews paſargat lai nopreeſchot! Denās laikā

Brenzis: Stuhkiņa! Ko nu tee tew teelam, gudram zilwekam pa-
darihkot! Lapaſmejahs! (Smeij) ähähähähähä!

Libiki: — teelam, gudram zilwekam padarihkot — Lapaſmejahs!

(smeij) ihihihihihihi!

Brenzis: Turpeh ceetams, met kahra reifas kruftinu preekfchā, neffkatees ne kō daut apekahrt un ne kas tewim aifkahrs.

Libits: — Tewim ne-aifkahrs —! Waj ne-aifkahrs ne kas, tehit?!

Brenzis: Kad es tew fakku: it ne kas! — Tik efi, tur augfchā kuhtamu lakti apfohmigo, labi prahtigi: lai tew ne kahja, ka ziti kahrtō lozeklis ne-semfahs-ee selta zaurumā, zitadi-

Burkſchkis: (ſnakſt iſmeſchā, pee ſewis) Luhk, kur mani mekle-jamee aha ſiwi ſtahw, ka ſta — ahi, ſtahi! Es, es, es — nu ſchos — zo — ſkrā, rokā nedabuſchat!

Libits: (Goti nopeetni) Labi, tehit! paldees tehit! Ka jums atmine-jatees man par teem zelu-zaurumeem paſazihit! Zitadi es — ak! ka es akturumā un ar grahmatām rokā ceſtu, tā ceſtu: tā es trahſtos tuhliņ ceekſchā un nolau-ſtu ſew, waj nu kahjas, waj galvu! Waj, waj! ka es tur kuhtu lizees! Un kad es kuhtu lizees, tad tā es kuhtu ſkitees! un kad es kuhtu ſkitees: waj Deewiņ! waj! ka es tad kuhtu ſaſkitees!! Un, tehit! tehit! es jau tad pats ar ſawahm kahjahm ne kahtō gahjeji wairs nekuhtu! Waj ne, tehit?!

Brenzis: Nu, nu ja, nu! Libiti tehit! Kam nu zeen tahdu walo-du mutē?! Kam nu tā — ?! Iſdomojam lohkā iſmak-ji ee ſetami kahdu ziti weetu: kur nau breſmas preekſchā, kur nau —

Libits: — kur nau, kur nau —! (ahi taiſahs aifpet)

Burkſchkis: (tuhwodamees) Ta — agaidiet! pagaidiet! Burkſcha-tehwam kas eebilſtams —!

Brenzis: (uſ Libiti) Kur tad ele kas iſkrita?!

Libits: — ele tas iſkrita?!

Brenzis: (uſ Burkſchi) Ko tad Burkſcha tehws mums laba eeteiks?

Libits: — laba eeteiks —? nu ja.

Burkſchkis: Par ſi — iņas, ſiņas neſchanu uſ deſmit reem nau Burk-ſcha-tehws wehl ne maſa — atmineht, atmineht!

Brenzis: Nau atmineht —? Un es tā Brenzenei ſeeka-ſinaju —!

Burkſchkis: Deewdahwanas, nu, tahs nu gan dahdahdahd

waram un Taram, mehs Brentschi.

Libits: — waram, Taram Brentschi mehs tur ja.

Brenzis: Un aisejeet tad nu wehl weenreis uf Tetereem: eebilstees Gustiņai paschai, ka mehs: ka jaunais Brenzis jaats ar uf Tetereem Trihs brauks, un lai wiņa jaatbrauz Trihs Kaimiņin: lai nav wiņam wairs schaubu un tur un schás un tá jaruná, ka man wiņteen.

Libits: — Ka man wiņteen, ja nu. — Gustiņai manai Gustiņai pasakeet: ka mans tehws mani pee wiņas wedschot.

Brenzis: (uf Libiti) Esam tik nu —!

Libits: — esam tik nu —! (abi aisjeet)

2. skats.

Burkschis.

Burkschis: (uf Brenzi un Libiti noskatidamees, sehdschas uf zelmu) Skrejeet nu manis pehz waj ja — aschá elé! Kad man roká, kas man nalkás: kahda dadada — arischana man wairs ar jums pabeem! (Brentschka toto rubli aisskaitidams) Rublits! mans ru — ublits! Kas nu jukes, kas roses pret tewi!? ek tu wiwiwiwiwihti, wihti, ne birsti, kad tik tewi prot glabalt! Bet nu tu, mich — ihluliti, mihluliti wairs gaismas nerefsi ne! (kahdu roku sew apsoli) Kur tad nu ra — atá, ratá — ?! (meklé ween acená, keschá) Waj tad nu gaisá — ?! (meklé atrá, keschá) Sasasasasasodits! sasodits — ! (sewi aptaustidams) Waj, waj, waj nu papapagans, pagans — ?! (ospreesch kehkas kreisá puse) Nenenenenestunda! nestunda! Kur mani suweeti!?

(rokas schnaudams) Bububububurkschka, Burkschka — tehws palika waj mehnes, waj tra — aks, traks no isbailehm! Ne, ne, ne! es wairs ne waru a — atnemtees, atnemtees! (gruhti elpodams) Aban gals klaht! . . . Tanoņem zepure: jalu — uhsch (nonem sew zepuri) jaluhsch — ! (is zepures isgruhst leels naudas — maks, Burkschis breesmiņi eekleedsahs) Rrää — á á á hhh!!! (saker tad mahku un kuļ to ar zepuri) Tu, tu, tu, tu!! nenenenenegehli, negehli! besdeewi, slehpschka, tu!! Tik no breesmas Burkschka — tehwu ne — pakrahpta jaar roku, waj a — akmeņu, akmeņu tewis pehz! Saki, ka tu eetreezees tur, kur tewi ne kad negladaju, ko?! Aban lij zeeft dahdas mokas! — Luhk, luhk! te (maku gaisá turedams) sirņi neschanas, a — aseeohrdoschanas, aseeohrdoschanas, asins — sirschanas un solu — lauschanas augļi: mani suweeti! (atraisa maku, kahsch rubli eekschá) Ne weens tik nenenenenerest nedsirt, ko Burkschka — tehws te dara?! (sirnaitu brehkschana un lapu mauschana) Eh — ja! uh — ja! (gruhsti maku apsit) ga — ani, gani neleeschi Tuhwumá! Drihz noglubu, drihz noskauschu — labak gerukschku! (ceetsit sohls pa labo roku meschá)

3. skats.

Leenite, wehlak Truse, Gustiņa.

Leenite: (is malkas is meschá no kreisahs puses, stipri baidigi) etk! Ka man wisa sirds drebe un trihz! Gan skaitiju perkhaņus, gan patitaru — gabalus, bet no lihgsiht ne ko: skrodeles ká

Mahjahs, tà nemahjahs — waj! — (uf selmu kur Bur
fchis fehdejis rahdidama) Luhk tur: tur —!! Kaut n
winnam taisni wirsū nefkatijos, tomehr war man
rahda fehrga: rahda mettunda jeemettees! waj —!
Bultis es labak prom aif-fkrehjis, neka — bet
tà, tà grihejahs redfeht —! Ak! Kà man firds ar ween
wehl aif pahrbihfchanàs, wirinaht wirinojahs —! — Tru
de! Trudē! nahz ahrà if meſcha! nahz te klajumà! Es
tew ko mahkſtifchu! Waj! — Trudē! Trudē!!

Trudē: (ſnahk if meſcha) Nu, nu Leenit! kam tà kleeſt?!

Leenite: (fili nopuſtamees) Kur nu nekleegt: es ſmu nelaimig
es ſmu tik lab ka jau ſaſurtuſi —! es ſmu —! ak! ko
te nupat redſeju —! (nopuhſchàs)

Trudē: Ko tà ſchņaukſt! Ka loſu-tehwinſch! Sahks wehl kuſtoni
fot! Tew ko tu redſeji? Laikam kahdu ſpihganu —

Leenite: Kas nu ſpihgana, pret to —!

Trudē: Pret ko? Sakki!

Leenite: (uf selmu rahdidama) Luhk, tur, tur!

Trudē: (selmam tuhwodamees) Kas! tur —! Es neneeka ne
redſu?

Leenite: (Trudi atraudama) Waj tew ſprahts —?! Steij tam
selmam klaht! nepaſproſees labak wuſtopſi!

Trudē: Kas tur —? ko tu, Leenit! mulſti?

Leenite: Nemulſtu, mahſiņ! nemaldu wis! — Bet runà ja
labak tà paklauſiņahm ween —

Trudē: Paklauſiņahm —? Koki, pruhſchi gan, tapat ka meho
wiſu redſu un ſpirt, bet at-ſtahſtet wiņi tak ne neeka
ne-at-ſtahſta. Nu, jaki tukſchi! es wairs newaru zeeſt
ko tu te redſeji?!

Leenite: (uf selmu rahdidama, ka aiſ-ſmakuſi) Tur — firſts
man drebj, ka apſkuſ-lapſa! — Tur Burkſcha-tehws
pirmais — tehwa! ja, tehwa! ...

Trudē: Leenit!?

Leenite: Trudit!?

Trudē: Ko nu lai darom?!

Leenite: Ak waj! ak, waj! Redſ te pirmais ſnahkuſchas,
kà ſeltines jau nu ne-ſpahrees ne kà ko! Skreeſam
wiſmaſak nu tuhliņ prom no ſchahs weetas!

Gaſtiņa: (ſnahk meſlmalà)

Trudē: Ta, ſkreeſam! Bet tik ween wehl man ſaſaki, pa-
rahdi, Leenit! ka Burkſcha-tehws burot ſpehjàs?
Waj wiņſch ſtahweja, waj bij zeļos nometees? waj ko
runaja? waj ſkaitija, waj ſpulda, waj —?

Leenite: Ak! mahſiņ! gan wiņſch ſpehlahs, gan ſpehlahs:
gan runaja, gan ſkaitija, un tà wiņa dſihſtà —!
(apſlauſta ſew apkahrt) un tà atkal tà —! (kà pee
kreiſeem ſahneem) un tà tà —! (kà pee labeem
ſahneem) pehz tam atkal: tà, tà, tà — (ſewi apſlauſti-
dama) un tà wiņſch ſpehjaunja ſew rokas un tà
kleedſa: tà ſaweenam — ſpehka wihſe?! un pehz
bij wiņam: ka Kluzis, ka Kamols: ka Kas-
ſihws, ka neſihws rokà, ja!!

Trudē: Waj! man aukſts un karſts ween ſkreen gan wi-
ſeem kauleem!

Gaſtiņa: (Trudei ar Leeni klaht eedama) Ko jihſt-abas
te tà —? Kas ta par ahkſtiſchanos —?!

Trudē: (reiſà) Waj Deewiņ —!!

Leenite:

Gustiņa: Kas ta par kleegschanu?! Vaj jums cilweka nesaest redsejuschas?!
Trude: Mehs jau domajam ka —!
Leenite: Waj —!!
Gustiņa: Nu ko tad jums domajeet —?
Trude: Ak, Gustiņ! Kad tu finaktu —!
Leenite: (uz Trudi, paklusu) Nejaki, nejaki! Jas ne-ejot nemaz labi wiņeem wiņi is-skatijuschi! Nejaki! Ak, ka manis dakal notreekahs —! Waj!...
Gustiņa: Kas te nu par brihnumeem newarot notikt —! Taj, es mineschu, kas jums te —
Trude: Nu —!
Leenite: Ne, ne! ne-mini wis labak —!
Gustiņa: (uz Trudi) Teo laikam wiņa garaka, wiņa lakaka ganu-
! Gustiņa — galusch!
Trude: Ne ka, ne ka!
Leenite: (reizâ) Ne ka, ne ka!
Gustiņa: Nu tad stuku greeschamais tuhzits pasuds.
Trude: (reizâ, ar rokalu mahdidamees) Ne ka, ne ka!
Leenite:
Gustiņa: Nu es jums —!
Leenite: Ko tu jums —?
Trude: Laki laki!
Gustiņa: Kahds no juhsu balteem gliduscheem jehrineem aisklehdis un talak nu juhs teecâs —
Trude: Ne ko domaht —!
Leenite: Ne usko pusi —!

Gustiņa: Nu, tad juhs kahdu beelu, wezu sunu ahtri us-skati-
tamas, noturejuschas par wilku waj kahdu zitu suschu
un nu bihstaatees un bihstaatees —! (smej) Kahahahahs!
Lasmejaht negribat —!
Leenite: Par welti, Gustiņ! par welti —
Trude: Lihdz zitam gadam skahdam laikam ne-atmineesi —!
Leenite: (uz Trudi, paklusu) Trudit! waj tu eskaatees ar, kahda jawada
Gustiņa slodzeen no waigu? Ka lahda ka seltena: azis tai
paschai ka ecekritušchahs, ka — ? un ko wiņa weena
te meschâ —? Trudit! jeaklausees: ja tik nawi Burkšha-
telwi wiņu — aso-kuhres, ko?!
Trude: Lai Deews pasarg —!
Gustiņa: Glabajeet weenpaschas jawus neekus, tku mums ja-
runâ jaawijams kas zits. — Jakeet, meitschas! waj
juhs ta daudzreis jawus lopus muhsu ganibâ laischat?
Trude: (uz Leeniti) Nu ne kahds laiks —!
Leenite: Skreesam jerom! (alias taisahs aiseet)
Gustiņa: Ne, ne! paleekat sche: juhs ejeet pihlajamas.
Trude: Gustiņ —!
Leenite: (welk Trudi pee rokas) Skreesam jerom!
Gustiņa: Atmeerinajateet! Schoreis juhs ne kihlaschu, bet wiņai pee
Kamaehl: wâd jau newaru; jums kahds juhsu nopeegunu ahtrihjuat
jauw dseesmahm: jums kahds dseedahs.
Trude: Kad nu to ween, tad jau ne ka —! Bet kuru dseesmu lai us-
welkam?
Gustiņa: Kahdu paschas gribeet, man weenalga.
Leenite: Trudit! dseedajam: „Ak puķit tawu nofkumschanu,“
Trude: Ja, to! (alias dseed. Dseesma atrodama Limbažu dseesmu-
rotâ)

1. Ak pukiht tawi no skumschan,
Kas manu sirdi grodijis;
Kad es par tewi domaju
Tad sirds man pilna skumjibas,
Ak, sirsniņ, tewis dehl, ak, sirsniņ, tewis dehl.

2. Es jau biju idsojies
Ar tewi satiktees —
Kad tu to biji teikusi:
Ka tu wairs mana nebuhsi;
Ak, sikta walodiņa, ak, sikta walodiņa!

3. Nu likschu rok' uf rozinu
Uf jaunu laimiņu:
Ta labklahschan uf preekschsteenahm,
Ta pehzklahschan uf pehzsteenahm
Lihdz Kapsa maliņai, lihdz Kapsa maliņai.

4. Ne ugunij uhdens much war schķirt,
Ne pasaules zilweki:
Kad nahks tas laiks no mahju seemas,
Es isschķiršu smuhsu mihlestiņu;
Ak, mihļa puķite, ak, mihļa puķite!

5. Es laiksim smiltim zeļu kaiš
Es salahm skujinahm. —

Gustiņa: Nu, teiksim —! Ne jau wajadsigs schobrihd mizonus —!
Leenite: (uf Trudi) Lai weens zilweks luhkā —!
Trude: (uf Leeniti) Nu jo aklausees —!
Leenite: Deesin, waj nu wehl kozitu dseedaht, waj ne?

Trude: Nu, laikam gan. Usņemsim to dseesmu: „Tu mihlestibas preeks, kas tawu sirdiņu leeps!“ — tahdus Gustiņai warbuht pasneegtam.
Gustiņa: Trude, waj tu sini ko?
Trude: Nu, Gustiņ —
Gustiņa: Tew mulķibas galwā.
Trude: Kā tā?
Gustiņa: Tu gribi no mihlestibas dseedaht, bet waj tad tu pate ar sini, kas mihlestiba ihsti ir?!
Trude: Woj manas dseeniņas! Ko ta Gustiņa —! Es nu nesinot tikpat ka —! Mana mahte stahsta ar ween: ka es jau tahda, tahda (ar roku rahdidama) mašina luhdama gluži dseedajusi: „No sawas pasaras jaunibas — Es mihlejis tahs meitiņas. Lai zitas, ko tahs zitas gan, Bet weena wiņa mihļa man!“ Un nu, kur es tik tahdu dseesmu un perfekti ismu peemahzijusees wehl klaht: un nu, kur es jau pilnigi swehtdeenā esmu swehtita un seena laika — tā mahte jaziņa! — mantiķeli lesteņpeadsimt gadi pilni: — nu es wehl nesinoschot kas mihlestiba gluži tad jau gan —! Ne ismu wis tahda mulķe, ka tu Gustiņ domā — ne ismu wis —!
Gustiņa: Tā, tā?! Nu tad jaki man: kas ir mihlestiba?
Trude: Deews tehws! Kas nu wiņa zitu tad gluži: ne kā tā pate, kas jau alaschin bijusi, kas mihlejusi wehl ir tagad un kas buhs ar weenu.
Leenite: Nahz weenreiz prom! Ko tu tik tauš zemtiesi?
Gustiņa: (uf Trudi) Ar tahdu isskaidrojumu man nepeeteek.
Trude: Jaj, jaj! Es jau ne-ismu skolota, ka laiku ahtri atbildu —

Luhk, mana mahte jaka ar ween, ka —

Leenite: Waj tu nalkfi! Lopeini ee-ees kur truwâ!

Trude: (uf Leenite) Leez man meera! Waj man Gustai palaistees, talak ka wiņa jaimneeka meita un es kalponite! Tad jau gan —! (uf Gustiņas) Ja, mana mahte ja-ka: nichleschiba essot tik pat ka pehrļw-rota, tik pat ka selta-waiņags! Un weenreis essot weens-wehl tuņis, ká — nupat pirkeja aismirstees! — ka nichleschiba essot: — debess-walstibas-atslehga! ja!

Gustiņa: Labs wahrdeņsch, pateesi! Bet to jau weens zits zi-naj is un es daiņajn tewi jaschu, Trude.

Leenite: Re jau zilvekam ja-apreibst! Deesin, kas ta par pen-terehkanu, kas ne? Nauj jubs-akas — kozeņsch! (aif eet)

Trude: Paz, jaz! es tew tuhlin atkal ko —! Tu to grahmati-ņu, kuru es sew pat ganôs tikschi ņemu, laikam nemaz ne-zeeni, nelasi, zitadi tu — (isņem is gana-kulites weenu grahmatu, atplâkâ un lasa) „Bet kad winschs tos lau-dis resteja, gahje winsch uf kahdu kalnu — " ne, tas nav wis! (schkir tahlak un lasa) „Un winschi resteja dauschu-schus un winam ta schis par teem eesluhkojahs — " To es tizu! Bet schi novalina nav wehl ta, kuru mekleju. (schkir tahlak un lasa) „Ja es ar zilveku un eņģeļu mehlehm runatu un manta nichleschiba newa, " — Gustin! uskluusees nu! nupat man tee selta wahrdi uf-schkirahs —

Gustiņa: Saldees! Es Korinthern grahmatas trikspadsmito nodaļu jau skolâ eejat ismahzijos.

Trude: Un tomehr nesini, kas nichleschiba ir?

Gustiņa: Ne.

Trude: Deews, tehws! ko tad lihdz skolotees un tik daudz no galwas mahzitees, kad pehz wdiņ ne-japrot ne neeka! Gustiņ! es tew tik labpraht palihdsetu — man nupat kas eesi-tahs peralta — ; bet to es tew ta klusinahm ween pasa-zischu... (eet Gustinai it tuhwu klaht) Gustiņ! mah-ziņ! Luhk! kad kahds tautees-tew lihgawiņu is-redsejis un nu winai kalnâ, klusâ brihdî saka: es tewi mihlejn! bet waj tu mani ar mihlé? — nu, Gustiņ! ta tak ir nichleschiba, kas wiņam ta leek runaht?

Gustiņa: Ne!...

Trude: Ar ul? bet kas tad tas zits-?!

Gustiņa: Tee ir neeki!

Trude: Gusta —!!

Gustiņa: Ja, neeki! Isluwi meli: ta ir tik tahda mihlestibas-smilkschana ween un wairak ne kas?...

Trude: Gusta! tu jau wairs ne-esi pee pralta! Deews, tehws! nu ja-palik lizelt, ko man Leenite teiza —

Gustiņa: Ko wiņa teiza —?

Trude: Ka tu esot —

Gustiņa: Es esot —?

Trude: No Burkscha-tehwa — apburta! (aif-skreen)

4. skats
Gustiņa.

Gustiņa: Apburta, es esot — apburta!? Hahaha! Tas meitens

ar laikam sajuzis! Tik lihst kahds domâ un runâ otradi, ne ka wisi zîti, to noteiz tehlin par apo=bor=tu! Ak tawu plahuprahtibu! Burkschis tas nelee=tis, ree tam daudz wainigs, ka tahda nebuhschana tik ofili eesaknojusees muhsu wirs! Un katru mihlo deedu, kaisa tas Kehwinsch sawas nesahles no jauna klaht, lihs ka kahds usnemtos winam to galwi noleegt. Tas wi patees behdigi. — La... no wakar deenas ne=esmu es saw wairs ta, kas es biju... Kas ar mani no=tizis? Sirds ne=isprotu... Kruhtis man ta ka mes=gleem: ka ehdeem silnas... (atkehkshas uf zelmu kur Burkschis skudejis) Woj... Deews uf=liks man laikam kahdu grehku: kahdu nesaprezzeschamu sleimibu... Kur ween senalk sawas apsis metu: wis ka smeja, ka deja man preti! Let nu! Ka raud: Ka waimanâ ween... Uf debesim zitkahrt raugotees: Ka glaudahs, ka wehlahs winas ree manis semê! Bet, tagad! ak! zik tahs aukstas un augstas! Ka nesa=preesjamas! Ka nepeeluhsjamas! (uf semi raudsijus=mees) Semes=malit! ar tu sahrwehtusees! Kam us=si wairs mihlo un mihksta, ka sirdsens preekschsta=tajas?! Kam klusi nepeemihlîga un auksta un zeeta ka akmens!? (apakschi zihni ar ahdahm rokahm)

5. skats.

Gustiņa, Katiņa, wehlak Druse, Leenite.

Katiņa: (is meschu jaukdama) U hu—! u h u! Gustiņ! Gust—iņ!! u h u—! u h u! Gust—iņ—! (is me=schu ihnahkdama, ree sewis) Brendsehu gan=meetiņas man gan weetiņu sazijis, rahdijis, bet resels waj es

Sakkā: Gustiņa i tas nelaimes=mahmiņa

73.

tahdu sehru manu rahditi rokā, waj ne! (Gustiņai=ween) Meitulite! waj tu te! Paldees Deewiņam! kas man lika tewi atrast! Ak, kahdas mums ar teh=tiņu behdas, tewis labad! Kam sihwo te, kam ne nahz uf mahju! Ak tu, ta uf pehdahm pasuti! Es aiz=skrehju wakarâ wehlu uf Kaimiņeem tewis meklêt, bet ka ne kur, ta ne kur — ak, tu—! Gustiņ, behrniņ! Kas newei=zahs, tas neweiz ahs: Tâ weenam pa naktim palikt meschâ un ne ehstuscham, ne dsehruscham, lai Deews sea=dsirg! Tâ tik tew tahdu gruhtumu: mums tahs taisns=! Gustiņa: Ak, raud tik ween gruhtumu: tik ween raiskus buhtu!:

Katiņa: Waj tu, Gustiņ, slima? waj tew kas sahpes?

Gustiņa: Ne...

Katiņa: Bet, lubk, sche! Ko es preekschi tewis sdaglabajis! (welk if apsti ween masu raustiti) Saimes=mahmiņa sdate man to eedewa; sche nu, ehd nu! Tahds labs raustiņš!

Gustiņa: Paldees, Katiņ, es nemaz ehst negribu...

Katiņa: Negribi? Kamehr wakar deewdsihwaņmas baudi=jusi un ar wehl negribi? tas jau tu gi slima, gahlit!

Gustiņa: Ak! es pate neisprotu!... Bet to gan labi sinu: ka, ja tas gaischais sma gums, kas man sirdi schnauz, nesdahjahs, tad es wairs dsi dsihwi saulê nepeeminischu...

Katiņa: Gustiņ—!! (ree sewis) Ak, Kungs un Deews! kas tam behdmanis! (uf Gustiņas) Nahz, nahz! es jau uf=redsu! Isteizsamees—!

Gustiņa: Nê, es nesaku! Es negribu:—es ne warmeet—!

Katiņa: Ak, zahlit! tas nelahgums tew nu laikam gan tahds Bren=dsehu biedsmahm peesitees! Bet ne dsi aisdsihwa! Tawu tehwu pat man teiza: ka lai saimes=mahmiņa winam trihsak to jomu nogreesdahs, ne ka dsihi daudsot tewi Brendsehu Lihgam,

tam lempam esspeeft par seewu!.. Nahz tadehl
rofeht ifmahju, ne ka tu te ta —

Gustiņa: Apsheheloj es! Ween man meeru...

Katiņa: Bet mahjā pahrnahkuſi tu ar wehl dahſaku reſelit
laimes-mahtes brahlitis! Ak ka tas par laiku, par
ſkaistu kungu! Un ne maſ talok ſkahdes: ne maſtahdi aſs,
ka tam' jamahkina. Wakar winſch wehl ſarunajahs
ar mani ar: bet tuhliņ jehz tam nahkſinſchu, tik breſ-
migi, tik peepehſchi ſuſlina. Deewinſch ſin: waj wehja-
kuhtes winnam tam' ſchahwuſchās, waj neſtundas winnu
ſagrahbuſchas, waj — ! Bet, trakulite! kas tew nu! Kam
ta nokahli, kam ta notreki! waj tew reikons — !

Gustiņa: Ne kas, man ne kas!...

Katiņa: Un es jeſſehtas Rungam ar tuhliņ winſ nehmu iſ-ſtah-
ſtiju: Kahda tu maſiņa biji un ka tu beſ mahmiņas
uſ-auguſi un ka tu —. Bet Deewinſch ſin, ka winſch
tā ſpaid no ſewis man teikt ſpaja: Ka tu to ſpat ſee-
dat, ka kad waj lagſtigala ſogajot, ja! Ne winſch tew,
ne tu winā: juhs jau ak ne reſejuſchees, ne ſaſihſtotaes,
ne — ! Guſtiņ! Zahlit! bet kapehz tew nu atkal waidſi-
ni, ka waj wiņu peeſehlu ſchķiltos āiſ ſahrtuma!

Gustiņa: Ka tad es to warru iſ-ſinaht!...

Katiņa: Ak, ak! Lai nu Deewinſch ſpaid winā mihlo twels-
ſelitē winā-ſaulitē jauki pameelo —! Es, Guſtiņ!
kehrniņ, ſkaidri noſapņojn — un mums jau wiſ jaun
mehneſi — ja: ſaimes-mahtes brahlitis teterōs: winſch
no mums aiſteeſ Deewiņa preekſchā: — winſch drihſ
nomirs... ja...

Guſtiņa: (iſmiſuſi) Ak augſto debes-tehtiņ!! (grib aiſſkreet)

Katiņa: (Guſtiņu ſatwerdama) Waj, Deewiņ! kas tew nu —! Kur tu
nu —! Skatulite —!

Guſtiņa: Katiņ! laid mani wałā! Es ne warru es nedſihſtu ka-
weetes —! Man ja-eet, man jaſkreen, man jaſteidſahs —!!

Katiņa: Kur tew —! kas tew —! waj tew nelabais peeſitees! Tu
man atkal ſapuhdiſi! ne laidiſchu! ne!

Guſtiņa: Nahſt no manis!! (atgruhſchas Katiņa) Es wiņu glahbſchu:
jeb ar wiņu — miſchu!... Ak Deewiņ! ar Deewiņ!
(eeſteidſahs meſchā)

Katiņa: (ſmagi elſodama) Glahbſchu — miſchu — ar Deewiņ —!! Waj!
waj! kas tee par wahrdeem! — Un tad tā man ſeſirta
greſdſeeniņu! Ak tu trakulite — Kamehr tik weſa tahlu
as ſmu dſihuſi: Bet, ko nu —! japaſteſchās... Ehj, Guſtiņ!
kur tu ſpaleki!! Aiſ kaileem ar tekſu wairs ne ſpreekſchu
ne atſpakaļ — Guſtiņ! Guſtiņ!! kas tew tā aiſtreeſa!

Druvē: (iſnahk ar Leenīti iſ meſchā: abas raupahs kailigi: Druvē tura
lakatiņu rokā) Teterū Katiņ! waj tu wehlte!

Katiņa: Aleitiņas, makſiņas: waj ne redſejahs muhſu Guſtiņu!

Druvē: Redſejam gan. Ka nahwes iſbailehm kaudamees, aiſ-ſkah-
was wiņa mums garam! Kluſi wiņas lakatiņſch paleka
ehrkſchu kruhmā karajotees, bet patte aiſtewohs, ka putna
ſpahrnees uſ preekſchu!

Leenīte: Ta! un par ſlato ſtigas gralwi, kur ne weens zilweks
tehti pahri ne teek, ſahrſchahwās Guſtiņa ka ſterna.
Tē lahw galw tas tā ne wahk kuhſt, ne wār —!

Katiņa: Tā, tā! Un ne ſen ſeliſeja wiņa: tik nogurſi, tik nokuſ-
ſi tur uſ to zelmu. (uſ zelmu kur Burkſchus ſehſt rahdidama)

Druvē:
Leenīte: (reiſā) Uſ to zelmu!!

Katiņa: Ko jums tā kleegset, kamtā isbihstaties?! No Deewa
puses! jakeet, runajeet —!
Trude: Ikki weeta ir nelaimes! — Ikki weeta ir poſta weeta!
Leenite: Nu Gustiņa — peagalam!!
Katiņa: Ko juhs ſazijat?!?
Trude: (uſ zelmu rahdidama) Tur Burkſcha-tehws pirmak —
buhra.....
Katiņa: Waj Deewin!!! (ſaſkrien)

Zetortais zehleens.

(Wis zits kā pirmā un otrā zehleenā; uſ dihwana
pa kreiſo roku gulj Eichenthals; pa labo roku ſtahw
daſchi krehſli, galds, wiss kuma zehlens karafa, glahſes
un ſahļu-glahſites.)

1. ſkats.

Eichenthals, Teterene Burkſchis.

Teterene: (zauri wirdus turwin ar Burkſchi lehni ſenahkdama)
Ja, Burkſcha-tehts! mans brahlis, pilſehtas kungs
bij ka ſarikts un ſarikts! Ne wiņſch wairs ko ru-
noja, ne ehda, ne: bet rahſejahs, tik rahſejahs ween!
Kad nu es ar tahda mulķe buhtu, ka zitas ſeewe-
tes — laſtu Gott bewahren! — kas tad te nebuhtu noti-
zis! Aban jau paſchai ſtahw wiſadi merdzini un

wurzeles un draſes ſeerokas. Es nehmu, ſeeleju
ſeeſihdens, ko nu wajadſeja un ſlimneeks ſehris-
ween ſehris — apeguhlās un nu gul tik ween. La-
bak tak ar ta; kad pilſehtas kungs wwaretu uſ gu-
leht, ne ar tā ka ſaſprahtigs zilweks nomodā buht:
tad — pateeſi Burkſcha-tehts! — buhtu wiņſch pats ſwi-
waj mani, waj nu kahdu zitu — noſitis!...

Burkſchis: La, ja, ja!...

Teterene: Teteris bij ar rā negudris! — wiņſch gribeja ſuhtit
pehz doktera. Ko tad doktori no neſtundu-ſlimi-
kahm ſin! Lt ne neeka! Es paſaņzu juhs: lihſam
tad nu aba diwi padomus kopā un tuhliņ ſinahs,
kas buhs!

Burkſchis: Si — inams, ſinams! — Bet, Teterem, kuru Deen pilſeh-
tas kungs ſaſaſaſaſaſlima, ſaſlima?

Teterene: Wokar Burkſcha-tehts.

Burkſchis: Wokar, peeklausees! kas nav la-aki, labi: Bet kurā
ſtundā wiņu nelaime ſa-agrahba?

Teterene: Tā uſ ſalaunaſi.

Burkſchis: To es domaju: ſa-alaunaſes ſtundā, ir neſtundu
ſtundā! Tas ſkaidrahk laumi gari un ſkihpaſas un
bubububultas un upuņi unſibeņi gaiſā apkahrt.
(ee lehni pee Eichenthala un apſkata to)

Teterene: (ſehſdas pee galda, peeſeewi) Skis ſlimiba lauku kam
ka par ſodu: es gaidiju uſ wiņu, ka uſ Deewa eņ-
geli: bet wiņſch ſchurps atſkrehjis — neklauſijahs ne

maj, ko tam stahstijis, suhsejis, tik drenkeja mo-
mi bej galâ. Lai nu pazeeschâs: tad finâs, kas
is zeeschanas.

Burkschis: (ee skee Leterenes) Leteleteteren, Leteren! Nelaimes-
bulta ir pilsehtas kungu dsihmi paschâ sakruhte
tra-ahpsijusi, trahsejusi: Bes tam winschi, nabadsihgi:
-aplam us-skatijees, nelabi us-mosejees un un, un
pa-ahrzehlees, pahrzehlees: Burkscha-tehws war
winu weeniği gla-ahbt, glahbt, bet, finams: —
Kad labi — aismakscha, ja!

Leterene: Lâ, lâ!

Burkschis: Un, un, un is wisahm tahm wawawawaima-
nahm, waimanahm, kuras pilsehtas Kungu lihdz
pat no-ahwei, nahwei moka: is augsa napat
uehl weena zitâ breesmiga nelaime: winam
peemetusees — sseltenâ Kakakakaite! (eet pee Ei-
chenthala)

Leterene: (pee sewis) Ka tik lauka schê ne-nomirst! Bet es
tad wina kazatibu mantotu! Es tad tschlu ceetu
uf pilsehtu schnoot! Un man tur ne weens par
Letereni neseelinsehtu! Akadam Birkahm! Aka-
dam Birkahm! Lâ ween mani wisi laukâ!

Burkschis: (eet pee Leterenes) Ir jau klaht —!

Leterene: Waj sseltenâ Kaite?

Burkschis: La, jo, jo! Kad Bu-urkscha-tehws nebeidsa schê:
slimneeks us-stahsa schehdahm mi-irdu, mirdu!
ja! mirdu! Es, es, es ween schê nelaimi pro-
du a-aisdwahrsot, aisdwarsot! Un tad, Leteren! ee-
dsedsee pilsehtas kungam ar wehl (sauka Leterenei
aus!)

Leterene: Burkscha-tehl!?

Burkschis: Dsehrus un sihkus un jo leelakas, jo la-aba-
ki, labaki, ja! Wisâ pasaulê otra tahda pa-adso-
ma, pasdsoma nav, ne ka man, man!

Leterene: Burkscha-tehl! waj pateesi? Fuj! Burkscha-tehl!

Burkschis: Kad ta par wa-alodu, walodu? Man nav ne kahds
sihtis, ka tik gugugugugus, gudrs pasdsoms, ja!
Un nu wehl gala-darbs isdarams: Bet, bet: no Deewa
puses! Jo-aizmes-mahk, nesskatatees, neklausatees,
si-tad jums usbruks wisa nelaime, ja! (eet
pee Eichenthala)

Leterene: Waj nu es tik tuvu! (tuvu sew azis un aughsu zeet)

Burkschis: Nenenenenerunajeet! nemulsinajeet mani!

Leterene: (pee sewis) Tahds ka —!

Burkschis: (skrahs pee Eichenthala, wahrdoun sauksch.) Va-ainas,
wainas un kaites, (sauksch) bultas un nesskundas un
sseltenumi un nenenenenelabumi, nelabumi!
(sauksch) Trebeet, trihzeet! Bu-urkscha-tehws tehwu-
mâ! (sauksch) Burkscha-tehws pawehl jums: skreet
prom uf nemenemenemeschu, meschu, uf kuru! Un
tur jums jasadsihwo wilki: tur jums apsihs swehrins
pilsehtas kungs buhs pasihts! (Sauksch trihs reis) Gatawo!
Lizizizizitees, zihtees, wahrdokajees ja sauksch jums Dew-

Lakam zemē ij Burkschu
neka ne dsirdsam

ņiskahrt, bet mani: mani wahrdi aiſtreeſ tahs
breſmigahkahs neſtundas, tahs gauſchakahs wa—
— dimanas, wainanas, kad es wiņus tik ko drihs reiz
noſkaitiju, ja! Treenreiſ — ne! Diwireiſ jau wiņus
ſlimam u— uſſeuhtu, uſrunaju — Diwreiſ —
ne!! Trihsreiſ panoju pilſehtas Kungu nuſkaut
ar teem ſaſaſaſaſaſahloju, ſaſahloju: es, es, es
eſmu ſatawu, ſawiſam ſatawu! (eet, ſweedrus
klauſidams pee Teterenes.) Hererereſeet, reſeet ka
Burkſchka-Telmam ſweedri pluſſt! Tik daudſ ſlimibu
uſreiſ wa— ardat, wahrdot! Tas ir eles darbs! Ne
akmeņu krauſchana, ne zelmu lauſchana, kas pretto!
Bet, bet, bet Tetetetereren! waj pilſehtas Kungs ar ſmiaks
man godam a— aiſmakſalot, aiſmakſalot!

Teterene: Tur nau ko runalit, Burkſchka-Telit!

Burkſchka: Ta, ja, ja! Ka mani a— atmineht, ta apwaha-
ſchana-lihdſeht: dá palihdſeht, ja! — Bet nu man
jaſteidſahs uſ Ka— aiminēem' un ſchur un tur, ar
jaunahm ſiņahm un ſkuſtu un to. Bet Burkſchka-Telmu
atkal Wihſ peahrnahtu, ſlimo Kungu a— prauſſitu
aſpraukſitu. Weſeli, ſaimes-mahti! (aiſeet)

Teterene: Weſeli! ſagaſi ar.

2. ſkats.

Eichenthals, Teterene, wehlak Teterits.

Teterene: Jo! Nu ir wiſ iſdarihts, kas ween man bij eſſpeh-
jams! Welti ko wairak, ne weens zits ar ne wa-
retu forgeht. Lai nu noteek, kas notikdamas. Bet
ka man ſee Lankas ja-notuſs, ka ſee leļļa! Wiſs iſgahjis-
ſcho nakti man ne azis nevahjaja zeet aiſmehrtees:
Tarauga un druſku paſchlumereht: eſmu tik mih-
dſeja, tik mihdſeja! (atmetahs uſ galda un ſnauſtu)

Teterits: (eenahk zaur widus durwim) Eſeewiņ, wezenieht — ehbana
muſchiņa ſnauſch! Lai nu ar atkal paſnauſtahs.
(eet lehni pee Eichenthala) Ak tu nabadſiņſch! Ka
nu gul, ween gul, kā nahwes-meeſiņā. Lahmiht!
waj tu nemaz nemani, ka es ſmu atkal pee tewis?
Atwer jel nu ſawas mihlas aztiņas, ſaſkateeſ uſmani:
runá ar mani kahdu wahrdiņu! lai peepehſchahs,
gauſchahs behdas, kuras man tewis un Guſtiņas pehz uſ-
brukuſchas, maſinatos! Ak, waj man! Lahmuliht!
es ko tewis ne pehdas ne kuſteht, bet man te iſtabiņā
buht ir tá, ka kad man waj greeſti wirſu galwas-
ahrá! ahrá! (aiſeet)

3. ſkats.

Eichenthals, Teterene, wehlak Guſtiņa.

Teterene: (ſameegam) Lamta kleite — ķipaſcha — Meadam
Birkahn! Meadam Birkahn! —

Eichenthals: (pehz brihtiņa) Ka man ſlahpſt, luhgtu, ehdeni!
(druſku paſeldamees) Ka, ſche nau it ne weena zilwe-
ka! Es ſmu weens pats! Bet kur tad es ſmu? un
kas ar mani notizis? Ak! Zik man ſmaga galwa!
un ka es pats eſmu noguris; ne ſpehja labpraht ne ka-

kuſtinaſu, bet es gribu pahrleezinaſtees: waj eſmu ſkaidrees no nahves-meeſa, jeb no kahda breeſmiga ſapņa un kas ta par ſtalwu kur tagad atrodos? (apſkatahs, eerauga Eicheni) Waj ſkatteſi-es! Ak, ja! jo! nu ſkaidri atminos: es eſmu wehl Eicheņôs, es eſmu — ele! ... Bet, kas taiſniba, tas taiſniba: — ſirms ka es te elē brauzu, domaju bailē: — debeſis, ja! debeſis-!! — — Ak kaut es tik wehl weenu: weenu weeniģu reiſ wiņas ſirſchaiņo waigu redſetu! Kaut es tik waj ſapeni wiņas meteņos balti ſkrietu-!! un lai tad ar mani notiktu, kas notikdams... (aiſſedz ſeju ar rokahm. Guſtiņa eenahk zaur widus durwim, paleek kur ſeſt ſtahwot.)

Guſtiņa: (lehni) Labdeen..... (drukni ſkipraki) Labdeen...
Eichenthals: (ſeewiņ) Kas? Ko es ſchodeen? Kur te muſika? — (klauſchas) Ne, ne! Ta bij mahniſchana: es tikai domaju kahda jaunu, kahda wiſai ſaldu grahnu ſkiņķi... (nopuhſchas, aiſ-ſedz atkal ſeju)

Guſtiņa: (cet tuwaki) Ka jums klahjas?...
Eichenthals: (ſeewiņai) Ka jums klahjas! ka jums klahjas?! Kam te weſela tahda pat ſeeſmaiņa walda ka: — (eeraugā Guſtiņu) Wiņa! wiņa ſche — ?! (rokas uſ kruhtim ſpeeſdamus) Sawaldees ſirds! Kur tawa kaunā wehleſchanās peepehſchi peepildījuſee! Paglaba ſirds! ſkaiſtſkaidrigi ſaldo azumirkli, ſiw ka par labſahli, kad gauſchā atmiņa uſ ſpeeſchſchenahm ſeewi atkal ſmazeki, beeſeki: Bet, Jahni Eichenthalu nepadariſ wiņa wis par glehwuli! Jahnis Eichenthals: ir un paliks — wihrs!...

(uſ Guſtiņas tai tuhwodamees). Launkunſte, buhſeet gan ſkaiſtſcheem ſchē eenahkdami —!

Guſtiņa: Ne, ne wis ta... Man... es... ja... (ſpeeſ ſewis) Waj Deewiņ! Zik man gruhti-! (uſ Eichenthalu) Eichenthala kungs!... jūhs tak... waj jūhs... eſeet Eichenthala kungs?...

Eichenthals: Ja, tas es eſmu. Luhgtu —

Guſtiņa: Luhgtu... man... ne-ņemeet par launu: — es — es nahzu — ſpeeſ jums...

Eichenthals: (ruhkſti ſmeedamus) Hahaha! ſpeeſ manis —?!

Guſtiņa: Ja... ſpeeſ manis, ne! ſpeeſ — ſpeeſ jums... Man buhs... man ir... ne! man wajaga — ar jums runaht...

Eichenthals: Ar man runaht —? Eſmu beſgaligi ſirſnahrigs!

Guſtiņa: (ſpeeſ ſewis) Lai Deews nogreeſch —! Kirſ man ſawehl runaht, mute ne-atrod, tai ſirdī, ne ſpeeſ wahrda! Waj!... (uſ Eichenthalu) Eichenthala kungs! es, es eſmu: ļoti, ļoti — nelaimiga... es eſmu — lihſ nahwei noſkumuſi!...

Eichenthals: Ta? Bet kas man tur —

Guſtiņa: Ta —? Eichenthala kungs... luhdſu... es, es wakar ſpeet jums: — es greekoja! un, un tas man gauſchi ſkehlē! Luhdſu! ſpeedoſeet man —!

Eichenthals: (ſmeij) Hahaha! Launkunſte! jūhs eſeet ſlinna! Dohſchu jums padomu: ſteidſaſtees pee kahda ahrſta, bet eepreekſch noſſeratees kahdu labu malku — nu, jūhs

gan sinect no Ka—!

Gustiņa: (ree sewis) To man wajadseja..... Waj!...

Eichenthals: Nu, eita! nekawejatees wairs—!

Teterene: (ka meegam) Laftu Gott liwahren—!

Gustiņa: Ja, Kungs! eesku gan, bet ne wis tur, kur juhs manis raidsect... Es eesku serom! tahlā, sweschā pasaulē! To te, kur lihst schim tik labprahtt peemitusi: mee= ra, preeka wairs ne kas ne=atraftu!... Te man nekas wairs nepatiekk:— te man ne kas wairs naw.....

(rauj kluši)

Eichenthals: Bet man:— man falik atkal nopat te wis tuhkstoschi tuhkstoschatiesi wairak patiekt!.. Ak kaut schis tik lihgsma: Ka es schobrihd waj wiss pasaudi

Konstruceri ree sawahm Kruhtim peesseeft waretu!

Gustiņa: Lai Deews tod! ka jums ar weenu tik jauki klah= tos!... Ar Deewu!...

Eichenthals: To es ari jums no wisas dwehseles wehlu! Ar Deewu! ar Deewu!! (Gustiņa taisahs aiseet)

Bet, luhsu, jaunkundse! pirms Ka schķiramees us= klausiet jel Kalpus wahrdsinus no manis.....

Jaunkundse! jums zelsch apakschi Kahjahm:— man ar tapsat... Ko domajeet, zeenijama jaunkundse! waj tad mehs abi diwi ne waretu tapt par:— Zela=beedreem?...

Gustiņa: Par— zela beedreem?...

Eichenthals: Es uf wiseem laikeem?...

Gustiņa: Es wiseem laikeem— ... (ree sewis) Waj es nesapnoju?

Eichenthals: Neraugaatees tik schaubigi, tik swescheis usmani. Luhsu! nahkat tik tuhwak!

Gustiņa: Tuhwak— (ree sewis) Waj es pateesi nomodā esmu—?!

(eet lehnu ree Eichenthala)

Eichenthals: (schķiebj usdihwani; us Gustiņas) Luhsu, schķiaatees! (Gustiņa schķiras) Tā! Nu Zela=beedri sneedz weens otram roku— (abi sanozejahs) saskatahs (Gusti= ņa nowehrsch waigu) sarunajahs: Jaka daudsreis, ka rakstōs schmets skatu weens us otru: „Tawa Deews, ir mana Deews! Kur tu eesi, tur nahkschu es tew lihst: Kur tu reis mirsi, tur ares gribu aprakts taset!...

Gustiņa: Ja, ja! Kur tu reis mirsi: tur ares gribu aprakta taset!... (skatahs Eichenthalam apkahrt)

Teterene: (ka meegam, lehni gazi) Abihleschiba! mihlesti ba!! (ahtri, jautri) Debesis! wiņi Debesis!! (Kluschums)

4. skats.

Bijuschee, Teterits.

Teterits: (zaur widus durwim seenahkdams, ree sewis) Deesin, waj nu es mana pasaka mihlo skimmeschanu redsejis no= modā, waj? Deesin, kahds nu wiņsch buhs— (eet pee Eichen= thala) Deews tehws—!! kas man wezam Teterikam?! Waj manas aztiņas, jeb es pats dunsch palizis?! (rahda ar roku us Eichenthalu un skatahs pats us sewi pasi) Es la=

Eichenthals: Es wehlos tur, kur mana Gustiņa! un mana Gustiņa wehlaks atkal tur kur es; — reiz apakša tapsi! ...

Peterits: Uhja! Kahdi — mironu-razeji! Ne! Es nu teeschām nesinu, waj raudat, waj smeet, waj —? Ne —! Domaju, ka schee aba diwi ko zitu isgudrojuschi: ne ka — kur weens jahtaks par otru — jau taisitees — apakschā semes lihst. Ne —!

Gustiņa: Tehtiņ! neij-joko muhs ta! muhs: — zeļa-beedrus!

Peterits: Ak, ta —! Luhk zeļa-beedri ar eseet! Nu, tas jawa beetas! ...

Eichenthals: Un mehs luhdsam, ka tu mums uf muhsu dsihwes zelu, jawu swehtibu lihdz tam wehlētu!

Peterits: Nu, apzerunajamees, apdomajamees: ka tas wis ta — Leelee gudreneeki! Kas juhs tik peepehsi tihklā setos zis? Ko?

Eichenthals: Ak! lai nu, swaini! ... Un man nau ne neeka, ko apdomatees!

Gustiņa: Ak ari ne, tehtiņ —!

Peterits: Kad nu ta, tahda! Manis jehz behrni: — nemateet! un Deewiņsch pats lai juhs swehti ... (nowehrschas un skatka sew aiz-ar peedurkni)

Eichenthals: Paldees, swaini, paldees!

Gustiņa: Paldees mihļo tehtiņ! (abi buhschlo Peterits)

Peterits: Deesgan, deesgan! — Bet kur nu weļ muhs mahminja? (uf Peterenu raudsidamees) Wiņa druskiņ tapsot ar meesiņu — lai nu. Bet nu mosina-schu tik pats. (ee pee Peterenes) Sweeciņ, muschiņ! pa-

Eichenthals: Es wehlos tur, kur mana Gustiņa! un mana Gustiņa wehlaks atkal tur kur es; — reiz apakšā tapsi! ...

Peterits: Uhja! Kahdi — mironu-razeji! Ne! Es nu teeschām nesinu, waj raudat, waj smeet, waj —? Ne —! Domaju, ka schee aba diwi ko zitu isgudrojuschi: ne ka — kur weens jahtaks par otru — jau taisitees — apakšā semes lihst. Ne —!

Gustiņa: Tehtiņ! neij-joko muhs ta! muhs: — zeļa-beedrus!

Peterits: Ak, ta —! Luhk zeļa-beedri ar eseet! Nu, tas jawa beetas! ...

Eichenthals: Un mehs luhdsam, ka tu mums uf muhsu dsihwes zelu, jawu swehtibu lihdz tam wehlētu!

21

Peterits: Nu, apzerunajamees, apdomajamees: ka tas wis ta — Leelee gudreneeki! Kas juhs tik peepehsi tihklā setos zis? Ko?

Eichenthals: Ak! lai nu, swaini! ... Un man nau ne neeka, ko apdomatees!

Gustiņa: Ak ari ne, tehtiņ —!

Peterits: Kad nu ta, tahda! Manis jehz behrni: — nemateet! un Deewiņsch pats lai juhs swehti ... (nowehrschas un skatka sew aiz-ar peedurkni)

Eichenthals: Paldees, swaini, paldees!

Gustiņa: Paldees mihļo tehtiņ! (abi buhschlo Peterits)

Peterits: Deesgan, deesgan! — Bet kur nu weļ muhs mahminja? (uf Peterenu raudsidamees) Wiņa druskiņ tapsot ar meesiņu — lai nu. Bet nu mosinaschu tik pats. (ee pee Peterenes) Sweeciņ, muschiņ! pa-

Eichenthals: Swaini, mihļais! Ka nu sawas dahsiņas: jawa selta graudiņa tuhrumā nejutschas — ka no jauna peedsimis!

Peterits: (peesweeds) Lai weens zilweks luhka! Ko wiņsch jaschaja. Aban tikai ka — ne! (uf Eichenthalu) Ko tu, Lahnit! teizi? Es ka ko nopratu, ka atkal ne — ne! —

Eichenthals: Swaini, mihļais! Es un mana Gustiņa: mehsejam schē tawā pajumtē weens otram, nupat, ko sawadu — swehtrejuschi.

Peterits: Deews, telws! Kas jums swescheem zilwekeem no swehrelit, kas —?! Ne —!

wer ween Druſchiņ aſtiņas: poklauſees, peaſkotees, kahds brehnama brehnams ſche notizis!

Teterene: Ka tu ſchkſti mani weſkeht? Ka tu ſchkſti mani ſtehreht? Man aſis tik ko ſeet aiſdahja, un es tik jauki: tik jauki nupat ſapnoju!

Teterits: Tà, tà muſchiņ. Tew ſapnī laikam ſarahdījahs ar kahdu wilzinſki, kurſch muhſu weenigo aitiņu ņehma aiſneſa, ko?

Teterene: Dumeiken! Kas to ſeeſchkoos—!

Teterits: Abuſchiņ! ir jau ſeeſchkoots! Paſkatees tik, tepat aha ſiwi ir:—wilzinſki un aitiņa.

Teterene: (uſzeļahs) Guſta! Ko tu te—? Kas tew te—?

Eichenthals: (Teterenei ar Guſtiņu klahtesſtams) Tawa pameita Guſtiņa! ir mana—bruhte! Apſweizateet ābas nu ari ka mahſas! (Teterene eet ļati ahtri ſchurp un turp, tad atkriht uſ krehſla)

Guſtiņa: Ja, ſaprohtami! Ka malte un meita ne maſ ne ſaderejam, bet nu—(ſmeeſ Teterenei zoku) mahſas buhdamas—

Teterene: Wilkam meſchā ſpar mahſu ne mam! Lauka, abar Lauka!! Teteri, Guſta! juhs eſeet apſeibuſchi: bei Gott! juhs eſeet traki!! (raud) Lauka! tik ſlikti-ſilweks, ka tu eſi: bet lo tok ne buhtu ne kad eeſtomojuſees, ka tu ſchurp atſkrejams, man tehſchā ſprahtā ſariſi—galu! Lauka! Lauka! Ka tu to Deewam ſpēj atbildēſi!! (raud)

Eichenthals: Ko tu runā—? Apſolma jel ar—

Teteritš: Raj tu waldiſi mutiti, ko! Nu jau muhſ Guſtiņa behrns teek iſprezēta un peķe ta atgadijuma tu rihtōs ſeldſanees, wakarōs ſuldſanees kleegtin kleeſt! Un nu, kur tas noteek: tu ſew kleeſt wehl wairak! (ſeewis) Kad tewi—! (uſ Teterenī) Neſchkſti, ne rukſeet labak wairs ne maſ!... Nu wōrſam uſ pilſehtu pee behrna, pee brahliſcha ſchķſtees braukt, nu mums—

Teterene: Nu mums, nu warſam—! Kuſch weenreiſ! Litadi man aufis aiſkritiſchi no taweem: nu-mums! nu-warſam—! (ſmeij rukſti) Hahaha! Pee teem tahdem ſchķſtees braukt:—es neſmu wis wehl traka!—(grib aiſeet, ſoſtoſo pee widus durwim Brenzi un Libiti)

5. ſkats.

Bijuſchee. Brenzis, Libits, wehlak Burkſchis, Katiņa)

Brenzis: Nu tà labadeen, Teteren! Nu mehs atkal ar ſiwi ſirgi un ſehſis-ratteem wahzeem atbrauzam un juhs gan ſineet—nu, nu ja, nu—!

Libits: —juhs gan ſineet, nu ja—!

Teterene: Kas man ſalas—! Brauzeet ar ſaweem ſehſis-wahgem waj uſ wiņu-ſeſauli—! Kas man tur—!

Brenzis: Libiti, ſehls! Kas ta ſpar walodu—?

Libits: —ta ſpar walodu—? (ſkatās weens otram azīs)

Burkſchis: (ſenahk zauri widus durwim, Eichenthalu ſeraudſijis) Tetetetereren! lukt, ka Burkſchka-tehwa ſarki: Burk-

schka=tehwa gohs: a— atspihd ka saule! Luhk, slim=neeks wessels ka su—ditis! Es, es es wi— inu, winu nahwei is schaunahm israhkow, ja!!

Brenzis: Teterene ar muhs schodeen nemaf nametahs, ko nu lai darram, Libitt, Tehls!

Libits: — Ko nu lai darram? (skatas weens us otru)

Burkschis: (us Teterenu) Teterew, nu, juhs gan sisisisisineet, si=neet! Burkscha tehwam nahkas no silschtas kunga nauda, nauda naudiņa!

Teterene: Leez man meera! naudas=schihs!

Burkschis: Ko, ko? Bu—urkscha=tehws ne=eeklausijahs, ko?

Teteritis: (us Teterenu) Muschiņ! isdarees nu labi dricks ar teem Brenschkeem, ar to Burkschi ka waram mehs peaschi ween buhdami, par Lahnischka, par Gustiņas nahkotni pa=runotees, ja.

Teterene: (pee sewis) Ne likschas par Teteri ne sinot ne redsot, tas wrazu, wiswairak isskrenkehs. (us Burkschi) Tur jau winsch ir! (us Eichenthalu rahdidama) tas kungs, tas Gustas bruhtgans! Waj ter peascham mutes nawi? Eij klaht un prasi, kas jaseroja.

Burkschis: Te—eteren! to jums Burkscha=tehws a— attas=tihs, jo! attarihs=! (eet pee Eichenthala) Kungs! Kungs! Ka jums laime, ka jums we— eschka, atkal par to— juhs gan sineet! — man kas na— alkohs, nahkohs—! (tura roku)

Eichenthals: Ļoti jawehrs laimes=wehletajs! (us Burkscham nowehrs)

Burkschis: (nowehrs sakertams, peeseewis) Tas nu tik par mannu schehlu, gruhtu sawawawawahrdschanu! Bet nu schreeschu uf jaunu pe—ehnu, pehnu: schreeschu uf Kaimineem paskatit, ka Gustai nuskat sers prepreperepreprezihas, prezihas, ja! (aiseet)

Teteritis: Brenzīti, nahkwgs! Ko nu tarihk: muhsu Gustiņai jau ir saimneeks rokā, wiņa jau ir — bruhtite.

Libits: Ha, ja, bruhtite: — mana bruhtite! (smej)

Brenzis: Ne, tehls: ne tew: zitam—!

Libits: — zitam, zitam? Telst! waj tik man gauschi grubti!

Brenzis: (pee sewis) Ak tā rotā—! (us Teteriti) Lai nu Gustai tas bruhtgans waj kahds: bet Brentschus jau tas ne=jaunaks ne war teem lihdsas skraidit! Un ne winsch tas, kas mehs un ne wiņam tas, kas — mans! ne! (pee sewis) Rotā—!

Teteritis: Kas notizis, tas notizis! Tur nu wairs, ka schehmā

Seed: Ne ko tarihk, ne ko luhk, ne ko onehrk, ne ko— Un kas tak wisa peilniba: kas nauda un mantā pret gaiseribu, pret sirsnihkleschanu! Pelni, putekli meem!

Brenzis: Nu, nu! ne tik leeligi! Un tawa meita jau nav neem meita! Kas ne: ne! Kas tur— ..... —! Libit, tehls! likšam tik atkal, waj nu rihtu, waj parihtu diwi sirgi preekschā: brauksim pee Jantu un Esteres! ta ļaudis muhs or abi roki, ja!

Libiets:— ar abi roki —? Ne gribu: negribu ne weenas rokas!

Brenzis: Nu kad ne, ne —! kad tad —! Bet ka tu, Libiets dehls! uf weenreis ka saschlupis, ka wahsch isskatees, ka —? Waj tew kas sahpes, waj nelaimes sumtas?

Libiets: Sahpes, breesmigi sahpes! tà kà kruhtis, kà rikkè, es jeb nesinu isjazit kur! Teht, man buhs jamirst un es ar grehku mirst... Gutiņa! mana Gutiņa: zita — brahte! Es gribu mirt!...

Brenzis: Nu nu jo, nu! waj salikti seewesiha dehl par aukstu?! Shim ihsti jamostas! Lai ņem Deews tahdus ziteem nost no sirdsskahas, kureem nav ne ne ka pee rokas; tu, wari jau tagad, ka jeb tee lees kungs dsihwot un kad mehs ar mahti nomirsam jaleek tew: wisa muhsu gahda, wis krahjums, wis pahrons — weenam saschams! Nu, waj tu dsir dsi ar?! (Katiņa pahrbahsch galvu z. kr. seķes durwim)

Libiets: Krahjums — pahrons: — lai wiņus Kranzis apehd (raud)

Brenzis: Tas jau nu nav ne pehz ka! Kad weens leels un gudrs zilweks ņem tahdu walodu muti: kad wiņsch tur klaht wehl raud —! Skatà —! Nebehdsam labak ne uf shio pusi atbraukschi, ne ka nu tà te —! Skatà —! (wehl Libiets, kursch ar weenu wehl raud zauru wihru durwim ahrà)

Katiņa: (eenahk, pee seewis) Waj manas dseniņas! Kà tee Brentscheli aka diwi zehnàs! Un pehz ka isskatahs, ka isgrudsahs zauru durwim laukà! (apskatidamees) Un muhsu Gutiņa, nabadsite mahja! Paldees Dewam! Ka wiņa mahja! Ka wiņa newis wairs tahda nomihkusi, ka pirmak. Bet kas nu lai isjuhs: waj apsburschana jau pahrgahjusi, waj schoreisin nebijusi wis tik Libiņa... Bet man tik pat wehl baiskites par Gutiņu, ak!...

Gutiņa: (Katiņas soku sadsirdsama) Atihko Katiņ! Peedod man wisu ko es tew un it ihpaschi schodeen pahrdarijusi esmu!

Katiņa: Labiti! Kas tà par pahrdarischanu, kas —?

Gutiņa: Es, es tewi pirmak meschà tà atgruhdu: — tas man loti sahpes —!

Katiņa: Kad tà tu nu mani atgruhdi, kad —?

Gutiņa: Paldees, sirdsmihlo Katiņ! par tawu tik ustizigu mihlestibu! — Bet mums ir kas notizis, waj tu, Katiņ! newaretu usmineht —!

Katiņa: Uf tewi, labit, raugotees, sitahs man gan kas prahtiņà! Tu jau schodeen tik skaidra, tik skohna: un waisinsch tew ka wiņa apkahrt ween ais fabrikuma. (smeedamees) Es sinu: sinu gan! Bagatais schmuhle ir tew bijis: — tehtiņsch tawas tehtiņsch ir tew weenu leelu, glihschu lakatu nospirzis: Man ar tik tik laba prahta —

Teteriti: (smej) Hahahahaha! Retzka! schoreis nebrahsejis wis! Atkal Gutiņa sew jaunu saimneeku jadabujusi, un mums no wiņas wairs ne ka... (nowehrschàs)

Gustiņa: (ved Katiņu pee Eichenthala) Ķevši, mihļo Katiņ! to te —!...

Katiņa: (pee ķeves) Waj manas Deeniņas! un wiņšelw ne noiniris ne ko! Tu es tá nofasenoja: ka winam jamirst... (uz Gustiņas jaukšņa) Waj tas Gustiņ, jau neekeem, waj jeateesi, ko tu man nufeat ļaziji? Es nemaf ihšti ne ſinu, waj to tizēt, waj netizēt, waj —

Gustiņa: Katiņ, ſkatees! (apkamp un buhſchļo Eichenthalu) un ne ſi wairs netizīga kā tizīga.

Katiņa: Teteriti! Teteriti! Kā tu ſaki? mahſ' Gustiņa wiņam, gluſchi ſwehkam zilwekam ap kaklu ķehrās un — lai Deewiņſch peſarg, lai nogreſchā! — un Dewa ar wehl mutes, ja! Teteriti! tas nau ne maſ ſmuki, ne maſ gleſchi: tas ne par ko newaizalis, ka —

Teteriti: Ka brukte ſawu ſkreſeto ſiſmiņi paluhſchu!? Kas tur woar un drikſt pretoteet?

Katiņa: Mahſ' Gustiņa ſilſchtas Kunga brukte? Teteriti —?

Teteriti: Gaiſa —! waj tad tu no Koma ſugas ko?

Katiņa: (pee ſewi) Deſin, ka tas wiſs ta? Man galwa, ka reibſt ween —! (uz Teteriti) Bet ko tad nu ſamahkmiņā — ? Teteriti, ſalaidneeki! waj tu — ? (paſmeeſch) ja tik tu atkal ſaimes-mahkmiņu neeſi klehtiņā eeſlehdſis, ko?

Teteriti: Nu, ka nu tá —! Paſkatees, wiņa jau ſlikſt kaktā eſelturſees.

Katiņa: (bailigi) Bet ſilſchtas Kungs! waj ſirdſeet ar? Tá ka nu jaht mahſ' Gustiņu laki, laki glabajeet!... Mahſ' Gustiņa, maſalite: — beſ mahkmiņas ſaugſi! Apſolijajeet jeaſchki, ko tas noſihmé un tá ká jaht tad —

Eichenthals: Katiņ, laki, laki! glahſt, nu, ka tas jukſis domu jeekſ luhkti!

Katiņa: Pilſchtas Kungs! tas ir tá glahſt: — ka jau ſirdi apſoti!

Eichenthals: Tá, tá. Launi buhſtami laikam jauw wiſmihļako ar tá glabajeet?

Katiņa: Launus! un glabaji tapat wehl ſcho baltu Deewu! Kauſt gan mans ſelta ſmeikſt! Jeu, jeu: Deewiņa pereekſchā un es wehl tapat grehkus peſaulē.

Eichenthals: (Gustiņu ſew pee kruhtim wilkdams) Klusi te ſkaulgaziņe jau ir — mana ſirds pate! Pretoties wiņai paſtahwiga weeta — manā apſoti.

Katiņa: Nu, tad labi gan! Man nau un wairak ne ko ! ko ſazit: — man gaiſki laha jeraksta — (uz Teteriti) Teteriti! es tá nepat ſapihdomaju: ar weenu noteek ſihmes un brihnumi, kuhs gan laikam, ka laudis runá drikſt — paſtora-Deena!

Teteriti: Nemuldi! weſá auſcha! Ej, galda lahak, lai noteiktu ſlai Deenai kaut kas par godu, ej —!

Wiſi: Kas tad tas —?! (Sirds ſeſtajkano.)

6. skats.

Bijuschee, Kaimineete, meitas, puischi.

(Kaimineete, meitas puischi — ar puķehm, krohneem un meijahm rokās — wehl aiš Kuliešehm kahdāmi eešahk skeetat un nahkt tad skeedadami gaur wirdes turwirin iššahā) Augšta laime teem! augšta laime teem! ja, augšta laime teem!

Kaimineete: (uš puischeem meitahm) Wehl ween reiš! un tā labi gaidīti —!

Kaimineete, meitas, puischi (skeed): Augšta laime teem! augšta laime teem! ja, augšta laime teem! augšta laime teem! ja, augšta laime teem!

Eichenthals: Paldees, paldees!

Guttiņa: Paldees, mihļo Kaimineet! (gneeš tai roku)

Kaimineete: Nepar ko! Kas ja dara, tas ja dara, tas ja dara! Tew tur kas ja dara, un lai waj tuhwu, waj tahlu, tur Kaimineete ne kad wehl — ka labi ģineet — nav atrahwuses, us ar kad atrauses! Bet nu: labdeen! Tihri grib jo aiš mirstees teemā labdeenu nodot. Ka lukš tā —! Eik lihdz ka man Burkscha-tehws eeteizahs: "Eteerōs ģer prezibas! Guttai prezibas!" ta es tuhliņ — un nedabuju par šmas-neschanu ne aiš makšalat, ne ka — jasaņem maitas un puischus un tā atskreju ar tē un nosceedzam preekšķ gorda-

Eteerits: Ak, Kaimineet! mums tahdi godi, tahdu preeku —!

Kaimineete: Kas ja dara, tas ja dara, wezo Ruben! tew waiņak ne ko —! Tew tu jau ar to šeit šmi, ka Kaimineetei ne uš ko zitu prast kā ar Kuliešu pratti — waņak ne-nesahs: ne ka uš Krišjāņa mihleštibas tar-beem! Ee Kaimineete aseeš, ase-puškoš pre-zibneekus, tew pa laikam waj šaņem lauzibneekus! No rihta Kaimineete šauj reiš aseeš, asemihļo šimuschus, uš pa laikam aji jau wiņa atkal pa-wada un aspraud — mirušchus ... Kas ja dara: tas ja dara —! Ew tew lukš! wezo Rubenit! ņehma Kaimineete un eesprezeja tahdu gliekšu, mihļu šeenu! (Eteerits-eeklepojahs) Tahdu kreetnu, prahtu šaimneezi! Ew nu, lukš! tiek tew meita ar wehl šaur šawu pamatu — laimiga! tiš laimiga!

Teterene: Ka, ja! Kas Gustai Jōzu tahdu wihru kahdu
nu wina Jōzu: ja man ne buhtu tahds brah-
lis! — (uf Katiņu) Kattcha! ej ahtrak glahsēs un
tu gan sini ko wehl.

Katiņa: Paldees, jaunes-mahmiņ! sinu. Un man buhs
wis: tweens un diwi gohdawas! (ieet ahtri)

Teterene: Teteri! waj dsirdi ar! Tele muļķi peiķhus tah-
lu meijahs un leez muļķi meitahm ar kron-
pēlu un peiķhus wirsū, bet kupelus, nu, schigli!
Es pate eschu uf antkambari, tur man wehl
no moma Joņiņa krittikahm stahw noglaba-
tas kahdas pudeles —. Gusta! ehrstu! klahj gal-
du. Bet tā, ka tas antcligi teek pawaritō! —
(uf Eichenthalu, druskū kaunigi) Tahni, brahli!
kew jau nau ne kur jasteidsahs: jaaleez ween wehl
waj kahdu nedelu pee mums! Tahdschwojameem wi-
si rosēs: — juchtisam prezibas!

Eichenthals: Paldees mahsa! paldees. Es jewischki patei-
zos es kew par to, ka tu mani uf Teterem
jauzi, jo zit adi es nebuhtu wis tik askaidri
mi laimigs. Bet to es jau wehl tew (uf Gusti-
ņas) un ar tew Gustiņ! luhdsu: aspeiżatees
jebs abas, ka jums aspeiktees preeklahjahs.

Gustiņa: Dsirdsmihļo jeamahmiņ —!

Teterene: Gustiņ! manu zahlit —! (abas askeras)

Teterenis: (aiz preekša ka jajuzis) Draudsiņi! behrniņi!

brahliķi, mahsiņas: Ko es reds
wojis —! Leeciņ, muschiņ! es esmu
tik laimigs! Dseedajam nu wis
laimi mums —! Ka, dseedajam

Wilis: (dseed), Augsta laime mums! au
mums! ja, augsta laime

---

garot pesperuner